

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ¹

96.

Μεμβρ. 0,21×0,16. 1Ε' αἰῶνος, φ. 232.

Πραξαπόστολοι.

Κῶδιξ καλῶς διατηρημένος, τέλειος εἰς τὸ εἶδος του.

Περιέχει τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τὰς Καθολικὰς ἐπιστολὰς καὶ τὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μετὰ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τῶν μαρτυριῶν τῶν κεφαλαίων, καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου.

Ἐν τοῖς περιθωρίοις ὑπάρχουσι μαρτυρίαι ὀλίγαι ἐκ τῶν πατέρων. Ἀπὸ τοῦ φύλ. 203·206 Συναξάριον, δηλονότι ὑπόδειξις τῶν περικοπῶν τῶν κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ἑορτὴν ἀναγινωσκομένων· οὐδαμοῦ ἀπαντᾶται χρονολογία· μόνον ἐν τέλει τοῦ 232 ἐσχάτου φύλλου.

«Δόξα τῷ δόντι ἀρχὴν καὶ τέλος».

97.

Χάρτι. 0,21×0,15 τοῦ 1577, φ. 477.

Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου λόγοι.

Προηγεῖται πίναξ τοῦ περιεχομένου· τὸ κείμενον ἐκτείνεται μέχρι τοῦ 256 φύλ. Εἰς τὸ τέλος τῶν Κεφαλαίων: «† Ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς Λαύρας τοῦ ἀββᾶ Σάββα πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταλιανῆς πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας κεφάλαιον δεύτερον ρλ'»: εἰς τὸ 3^β φύλλον «τὸ παρὸν βιβλίον Ἀντιόχου τοῦ Δωροθέου... εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ εἴ τις βουληθῆ ἄποξενώσῃ αὐτὸ νὰ εἶνε ἀφωρισμένος καὶ ἀσυγχώρητος κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἰνδ. Θ' ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Καλλίνικος». Ἐν φύλλῳ 256^α ἡ ἑξῆς σημείωσις.

«† Τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντιόχου, ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Καλλίστου κατὰ συγχωρήσεως δὲ θεοῦ καὶ ἱερομονάχου ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τῆς ἐπονομαζομένης κατὰ τὸ παλαιὸν μεγάλων πυλῶν, κατὰ δὲ τὸ νέον Δούσκον· ἡμεῖς δὲ οἱ ἐν

¹ Βλ. Ἐπετ. Ἐταιρ. Βυζ. Σπουδ. τόμ. ΙΑ' σ. 191.

χερσὶ τοῦτο ἔχοντες καὶ μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντες, καὶ τὰ σφάλματα γνωρίζοντες αὐτὰ καὶ διορθώσητε, ἐμοὶ δὲ τῷ ἀμαθεῖ συγχωρήσατε ἐν τῷ ἔτει ζπε'. Ἰνδ. Ε' ἐν μηνὶ Μαΐω κε' ἡμέρᾳ πέμπτῃ».

(φ. 256^β) «Τοῦ δόσιου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου λόγος κατανουκτικός εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

(φ. 270^β) «Διήγησις περὶ Εὐφροσύνου τοῦ Μαγείρου».

(φ. 273) «Περὶ ὑποκοῆς καὶ ὑπομονῆς».

(φ. 279) «Τὰ ἔργα τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου καὶ βίος τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Θεοδοσίου». Προηγεῖται «πίναξ ἄριστος τῆς παρουσίας πυκνίδος» ἐν τέλει ὑπάρχουσι «ἱστορίαι τινὲς καὶ διηγήσεις κατὰ πολλὰ ὠφέλιμοι».

(φ. 431) «Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ μοναχοῦ Καλλίστου... (ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ ἀλλ' ἐσβέσθη) τοίνυν οἱ θεωροῦντες αὐτὸ καὶ ἀναγινώσκοντες συγχωρήσατε μοι τῷ ἀμαθεῖ καὶ διορθώσατε αὐτό. ἐν τῷ ἔτει ζπε^ω Ἰνδ. Ε' τῇ δ' τῆς τυροφάγου». Ἐν τέλει τοῦ βιβλίου εἰς τὴν ἄγραφον σελίδα «γριωρῆου ἱερομονάχου» καὶ κατωτέρω «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ἀφιέρωμα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐν τῆς νίσου Χάλκις». ἐν δὲ τῷ ὧα τοῦ πρώτου φύλλου «τὸ παρὸν ἀνέγνωσα ἐγὼ ὁ Ἀνανίας Διονυσιάτης 1847 δεκεμβ. 21».

98.

Χάρτ. 0,21×0,15 I⁵' αὐῶνος φ. 188.

Μηναῖον Σεπτεμβρίου.

Εἶναι διηρημένον εἰς κεφάλαια 24 ἠριθμημένα κάτωθεν λ-λα'.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 16 μέχρι τῆς τριακοστῆς, ἄνευ συναξαρίου ἔχει τὰς ἐξῆς διαφορὰς μετὰ τὸ ἔντυπον εἰς τὰς κβ' προστίθεται κανὼν τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ φέρων ἀκροστιχίδα «τοῦ σοῦ προφήτου μέλω Χριστέ τὸ κλέος» εἰς ἦχον β' πρὸς τὸ ἐν βυθῷ κατέζευξας, ἀρχόμενος «Τῆς ψυχῆς φυλάξας Ἰωνᾶ» εἰς τὰς κε' ἐλλείπει ὁ πρῶτος κανὼν, εἰς τὰς σκτ' ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ δεύτερος τοῦ ἁγίου εἶνε διάφορος, εἰς τὰ κη' προστίθενται ἀναγνώσματα προφητειῶν, ἀπόστιχα, καθίσματα διπλά καὶ κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει σημειοῦται δι' ἄλλης χειρὸς «αψγ' μαΐου κ' ἐπήγον ἐγὼ ὁ παπᾶ Διονύσιος ηστοφρητῆρι ἀπὸ τὴν πανάγηα τῆς παναγῆς τῆς Χάλκις ηγουμένεβοντας παπᾶ κὺρ Ανθυμος κης αυτο εγηνε τὸ παρὸν ης ἀσφάλια. Διονισιος ἱερωμόναχος»

99.

Χάρτ. 0,21×14,5 τοῦ 1547 φ. 278.

Μηναῖον Ὁκτωβρίου.

Ἐν μέρει σιτόβρωτον.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς τελευταίας μετὰ συναξαρίων, ἀλλ' ἄνευ στίχων ἢ ἀρχῆ ἑλλείπει, τὸ δὲ σφζόμενον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων τοῦ Θεοτοκίου τῆς Ε' φδῆς τοῦ εἰς τὰς β' τοῦ μηνὸς κανόνος « . . νάτου χωρήσασα»

Ἐπάρχουσι διαφοραὶ τινες πρὸς τὸ ἔντυπον, ἀλλὰ τὰ συναξάρια, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συμφωνοῦσι.

Ἐν φύλλῳ 240^β φέρει τὴν ἐξῆς σημείωσιν «ἀφιερῶθη εἰς τὸν μέγα Δημήτριον ἐν τῇ νήσῳ τῆς Περιγίπου παρὰ τῆς τιμιωτάτης Κυριακῆς τῆς θυγατρὸς τοῦ Μ. Οἰκονόμου Πάπα κῦρ—τοῦ Καλοθέτου ἐν ἔτει ζνε ἰνδ. Ε= (1547)» καὶ ἐτέρα:

«αὕτη πέφυκε τοῦ Γαβριὴλ ἡ βίβλος θύτου ταπεινοῦ Ἐκκλησίας ἐκ χώρας Βρύα ζπστ. (=7086=1578) ἐν μηνὶ Ἰουλλ. κθ' ἡμέρα Γ».

Ἐν τέλει σημειοῦται: «ἐτελιώθη τῷ παρῶν βιβλίῳ Αὐγούστου κε' ἡμέρα Σαββάτω ὥρα εἰς απβ' Ἰάκωβος ἀμαρτωλὸς ὁ γράψας». (σημειωτέον τὸ ἔτος ὡς λάθος).

100.

Χάρτ. 0,21×15, 1Ε' αἰῶνος, φ. 373.

Μηναῖον Ὁκτωβρίου.

Κατάστασις χειρογράφου ἀρκούντως καλῆ· χάριτης ὥραϊος καὶ γραφῆ ἐπίσης ὥραϊα.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας, ἄνευ συναξαρίων· τὰ στιχηρὰ διαφέρουσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ δὲ κανόνες διαφέρουσι εἰς τὰς ι', ιγ', ιη'· εἰς μὲν τὰς ι' ὁ κανὼν εἰς ἦχον δ' φέρει ἀκροστιχίδα «τῶν αὐταδέλφων αἰνέσω ξυνωρίδα» καὶ ἄρχεται «τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ φλεγόμενος» ποίημα Θεοφάνους· εἰς τὰς ιγ' ὁ κανὼν εἰς ἦχον α' φέρει ἀκροστιχίδα «Κάρπον τε καὶ Πάπυλον ἄσμοισιν στέφω» καὶ ἄρχεται «Κάρπου καὶ Παπύλου τῶν στερωῶν» ποίημα Ἰωσήφ· εἰς τὰς ιη' ὁ κανὼν εἰς ἦχον πλ. δ' ἄρχεται «Ἄρμα Θεοῦ περιφανὲς» παρομοίως εἰς τὰς κβ', κη', λα', οἱ δευτέροι κανόνες διαφέρουσι, εἰς τὰς κθ' ὁ δευτέρος κανὼν εἰς ἦχον πλ. δ' ἄρχεται «τῆς ἑβδομάδος ἀριθμῶ τιμώμενος», εἰς τὰς κη' ὁ δευτέρος κανὼν εἰς ἦχον πλ. δ' φέρει ἀκροστιχίδα «Ὁμότροπε Στέφανε σὸν ὁμώνυμον τίθει» καὶ ἄρχεται «ὄλην μου τὴν ζοφώδη πάτερ ἀγλὺν» εἰς τὰς λα' ὁ δευτέρος κανὼν εἰς ἦχον δ' ἄρχεται «Ἄσμαι Κύριε ὁ Θεός μου».

Ἡ κατὰ τὰ ἔντυπα εἰς τὰς ιδ' ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ μετατίθεται εἰς τὰς ιβ' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κοσμᾶ τοῦ

ἁγιοπολίτου καὶ ποιητοῦ ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ ἔχουσα καὶ κανόνα διάφορον εἰς ἧχον δ' φέροντα ἀκροστιχίδα «Κοσμᾶν ἐπαινῶ τὸν μελουργὸν προφρόνως» καὶ ἀρχόμενον «καλλύννας τῶν ἀρετῶν τοῦ βίου σου». Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὑπάρχουσι δύο κανόνες τοῦ ἁγίου ὁ πρῶτος εἰς ἧχον β' ἀρχεται «Ρεῖθρα ζωῆς» καὶ ὁ δεύτερος εἰς ἧχον πλ. δ' ἀρχεται «Μύρου εὐώδους καὶ σεπτοῦ» Προστίθεται εἰς τὰς κζ' καὶ ἀκολουθία τῶν μεθεόρτων τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἐν ἣ κανὼν ὑπάρχει ὁ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ αὐτοῦ ἁγίου εἰς τὰ ἔντυπα πρῶτος. Παρομοίως προστίθεται εἰς τὰς ΙΕ' ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ νέου· εἶνε διηρημένη εἰς 48 τετράδια κάτωθεν α-μη'.

101.

Χάρτ. 0,22×15, τοῦ 1495 φ. 217.

Μηναῖον Ὀκτωβρίου.

Ἐν καλῇ καταστάσει διατηρεῖται. Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός, ἄνευ συναξαρίων.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον 217 ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις· «ἔτελειώθη τὸ παρὸν μηνέον διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Φωτίου τάχα καὶ μοναχοῦ ἐν ἔτει ζγ' ἰνδ. ιγ ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ ιη» ἀμέσως δὲ ἔπεται ἕτέρα σημείωσις. «ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἴλθομεν ἐγὼ τε καὶ ὁ ἐν μοναχοῖς κῆρ μάξιμος καρίας».

Ὅπισθεν τοῦ αὐτοῦ φύλλου «ἐν ἔτει ζγ. ἰνδ. ιγ' ἦλθομεν ἐγὼ τε ὁ γράψας ταῦτα καὶ μάξιμος ὁ ἐν μοναχοῖς τίμιος ὁ καὶ λεγόμενος καρίας· ἐκ τῆς ἐπαρχίας Γαγγρῶν τῆς Παφλαγονίας· εἰς τὸν παρόντα ναὸν τὸν εἰς ὄνομα τιμώμενον (Παναγίας); Χάλκης, ἐγὼ μὲν διέμεινον ὧδε· κακεῖνος ἐπνίγη ἀντικρυ τοῦ Παντιχίου· Εὐρομεν δὲ καὶ τὸν ἄλλον Φώτιον Γαλάτην ἐνταῦθα τὸν καὶ τὴν παροῦσαν βίβλον γεγραφότα· μετὰ δὲ τινὰ χρόνον ἐξεληθὼν ἐκ τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ κατήνησεν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ ἁγίου μου πρωτοκλήτου Ἀνδρέου· διέτριψε δὲ ἐκεῖ χρόνους δέκα· μετὰ δὲ ταῦτα εἰσηλθεν ἐν τῇ νήσῳ Πριγγίπου· ἀπέδωκε τὸν χοῦν τῷ χοῖ καὶ κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει ἡ γνωστὴ μεταγενεστέρα σημείωσις δηλοῦσα ὅτι τὸ χειρόγραφον ἀνήκει εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας Χίλλης.

102.

Χάρτ. 0,21×0,15. ΙΣ' αἰῶνος, φ. 191.

Μηναῖον Δεκεμβρίου.

Καλῶς διατηρημένον· ἡ γραφὴ εὐανάγνωστος, ἀλλὰ τὸ δέσιμον ἐφθαρμένον.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ἑννάτης μετὰ τῶν ἀκολουθιῶν τῶν δύο πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῶν, ἄνευ συναξαρίων.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα προστίθενται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, τὰ εἰς τὸν στίχον δὲ στιχηρὰ, ἐκτὸς μικρῶν ἔξαιρέσεων, ἑλλείπουσι, καὶ ἔξαποστειλάρια δὲ προστίθενται μετὰ τὸν κανόνα εἰς τὰς πλείστας ἀκολουθίας.

Τὰ εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινὸν τῶν ἑορτασίμων στιχηρὰ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα εἰσὶ διάφορα. Διάφορος εἶναι ἐπίσης ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου εἰς τὰς δ' τοῦ μηνὸς καὶ οἱ κατὰ τὰς ς' τοῦ μηνὸς τρεῖς κανόνες. Εἰς τὰς ε' τοῦ μηνὸς προστίθεται κανὼν τῆς Θεοτόκου· εἰς τὰς κ' ἑλλείπει ὁ κανὼν τῶν προεορτιῶν καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ὁσίου καὶ προστίθεται κανὼν τῶν ἀποστόλων. Εἰς τὰς ιε' προστίθεται ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς β' τοῦ μηνὸς κανόνος μέχρι τῆς ἕκτης ᾠδῆς τοῦ αὐτοῦ κανόνος ἑλλείπουσιν.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον ἡ ἐξῆς ἀνορθόγραφος σημείωσις «Τῶ παρων μηναιὸν δεκέμβριος ὑπάρχει τοῦ τιμίου Προδρόμου ἀντικρῆ Σοζουπόλεως καὶ ὅπως τὸ ἀποξενόσι νὰ εἶναι ἀφωρησμένος μητροφάνης ἱερομόναχος».

Ἐπίσης ἡ ἐξῆς σημείωσις.

† «ἐτοῦτῳ τὸ παρὸ μηναιὸ εἶνε τοῦ σεβασμίου μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῷ ἐν τῇ νοισίῳ Χάλκῃ καὶ ὠπῆος τῷ ἀπαξενόση νάχη τὴν ἀρὰν τῶν πατέρων» Ἡσαΐας ἱεροδιάκονος. (Κάτωθεν μονοκονδυλιά).

103.

Χάρτ. 0,21×0,15 τοῦ 1608 φ. 181.

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Χεῖρ καλλιγράφος μὲν, ἀλλ' ἀπρόσεκτος.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης τετάρτης, ἄνευ συναξαρίων.

Κατὰ τὸ πλεῖστον συμφωνεῖ μὲ τὰ ἔντυπα ἐν τῷ τέλει ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις τοῦ γράφοντος «† Τὸ παρὸν μηνέον ἐγράφη, διὰ χειρὸς ἐλαχίστου μητροφάνους ἱερομονάχου, καὶ τυπικάρι τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐβρισκομένου ἐν τῇ μαύρῃ θαλάσῃ ἀντίκρῃ Σοζουπόλεως ἐν ἔτει ζρις' δι' ἄλλης δὲ χειρὸς κάτωθεν «καὶ τὸ παρὸν ἐσταχόθη ὑπὸ χειρὸς τοῦ εὐτελοῦς Πορφυρίου Ἱερομονάχου».

104.

Χάρτ. 0,21×14. 15' αἰῶνος, φ. 182.

Μηναῖον Φεβρουαρίου.

Ὁ κώδιξ ἐν μέρει σητόβρωτος περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἄνευ συναξαρίων ἐν τῷ τέλει ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος

σημείωσις: «ἐτελειώθη ὁ παρῶν μὴν Φεβρουάριος ἐν μηνὶ Αὐγούστου κ' ἡμέρα δευτέρα Ἰνδικτ. ζ' (1534) ἐγράφη ἐν τῷ νησίῳ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰω(άννου) Ἀβράμιοι μοναχός».

Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχουσι δύο φύλλα μεμβράινα γραφῆς ΙΑ' αἰῶνος περιέχοντα ἐρμηνεΐας τοῦ Χρυσοστόμου.

105.

Χάρτ. 0,23×0,14. 15 αἰῶνος, φ. 144.

Μηναῖον Φεβρουαρίου.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός, ἄνευ συναξαρίων. Ἐν τῷ μέσῳ, ἐλλείποντος ἑνὸς τετραδίου, ἐλλείπουσι τὰ μετὰ τὰ στιχηρὰ τὰ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα τῆς ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἕκτης ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ προφήτου Συμεών.

Ἐν φύλλῳ 129 λόγος τοῦ Μ. Βασιλείου πρὸς τοὺς συκοφαντοῦντας αὐτὸν ἀρχόμενος «Μεγάλη παράκλησις ψυχαῖς διὰ τὸ μισεῖσθαι κεκακιωμέναις». Εἶτα τοῦ αὐτοῦ κατὰ Σαβελλίου, τοῦ Ἀρείου, καὶ τῶν Ἀνομοίων, ἄνευ τέλους.

Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον «Τὸ ἐν κρ' ικαλοῖων † Κοσλα ρ' Καραβοκίρι».

106.

Χάρτ. 0,21×14 τοῦ 1598. φ. 196.

Μηναῖον Φεβρουαρίου.

Κῶδιξ καλῶς διατηρημένος, περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός, ἄνευ συναξαρίων. Ἐν τέλει ὑπάρχει ἡ ἕξῃς σημείωσις ὑπὸ τοῦ γραφέως «Τέλος τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰ-ή- ἐν ἔτει ἀφψη ζρζ' ξβ' †,, σφ θνβω φερζ' ξ λνθυλω» καὶ κατόπιν ἡ πιστὴ ἐξήγησις τῶν κρυπτογραφικῶν γραμμάτων «Μητροφάνης ἱερομόναχος»

Προστίθεται δὲ καὶ ἕτερα σημείωσις: Τῷ συσταχίκοτι εὐχέσθαι σὺν τῷ γεγραφηκότι, ὅπως ἴλεως γενήσεται ὁ κυριος αὐτοῖς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ζρζ' 1599».

107.

Χάρτ. 0,22×0,15 τοῦ 1533 φ. 146.

Μηναῖον Ἀπριλίου.

Βιβλίον σεσαθρωμένον καὶ σητόβρωτον.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός ἄνευ συναξαρίων καὶ ἀναγνωσμάτων προφητειῶν. Ἔχει τὰς ἕξῃς διαφορὰς πρὸς τὰ ἔντυπα.

Εἰς τινὰς ἡμέρας τὰ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ εἶναι διάφορα, εἰς δὲ τὰς κβ' καὶ κς' οἱ κανόνες εἶνε διάφοροι.

Ἄντι τῶν εἰς τὰ ἔντυπα ἀκολουθιῶν εἰς τὰς δ' ὑπάρχει ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου, εἰς τὰς ε' ἡ τῶν μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος, εἰς τὰς ζ' ἡ τοῦ ὁσίου Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης, εἰς τὰς ιθ' ἡ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου καὶ εἰς τὰς κδ' ἡ τοῦ μεγαλομάρτυρος Σάββα τοῦ στρατηλάτου.

Εἰς τὰς ιδ' ὑπάρχει ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος, ἡ δὲ τοῦ Μαρτίνου Πάπα Ρώμης μετατίθεται εἰς τὰς ιδ', ἡ τοῦ Ἀριστάρχου Πούδη καὶ Τροφίμου εἰς τὰς ΙΕ', ὅθεν ἔλλειπει ἡ τοῦ μάρτυρος Κρήσκεντος, αἱ δὲ εἰς τὰς κη' καὶ εἰς τὰς κθ' ἀκολουθίαι ἐναλλάσσονται.

Ἐκ τῆς εἰς τὰς κγ' τοῦ μηνὸς ἀκολουθίας, ἔλλειπousι τὰ ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ, αἱ προφητεῖαι, τὰ εἰς τὴν λιτὴν καὶ τὰ καθίσματα, ἀντι δὲ τῶν εἰς τὰ ἔντυπα δύο κανόνων ὑπάρχει ἕτερος. Ἡ εἰς τὴν α' τοῦ μηνὸς ἀκολουθία εἶνε ἑλλιπής, ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως φύλλου καὶ ὁ κανὼν αὐτῆς εἶναι διάφορος.

Ἐν τέλει ἡ ἕξις σημείωσις «ἐτελειώθη ὁ παρὼν μὴν Ἀπρίλλιος ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ δ' ἡμέρα παρασκευὴ τοῦ Λαζάρου· ἐν ἔτει ζμα' ἰνδ. ζ' ἐν τῷ νησίῳ τοῦ τιμίου Προδρόμου. Δόξα σοι χριστὲ ὁ δούς ἀρχὴν καὶ τέλος. Ἀμήν. Ἀβράμμος μοναχὸς τάχα καὶ ἱεροδιάκον».

108.

Χάρτ. 0,21,5 × 0,15 τοῦ 1514 φ. 185.

Μηναῖον Ἰουνίου.

Βιβλίον πεπαλαιωμένον καὶ σητόβρωτον περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός, ἄνευ συναξαριῶν. Τὰ στιχηρὰ ἐν πολλοῖς διαφέρουσιν, εἰς τὴν α' προστίθεται καὶ ἡ τοῦ ἑτέρου μάρτυρος Ἰουλίου ἀκολουθία, εἰς τὴν δ' ἔλλειπει ὁ πρῶτος κανὼν, εἰς τὰς ζ' προστίθεται ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος, εἰς τὰς ι', ἀντι τῆς εἰς τὸ ἔντυπον ἀκολουθίας, ὑπάρχει ἡ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Τιμοθέου Προύσης, εἰς τὰς ιβ' ὁ κανὼν διάφορος, εἰς τὰς ιγ' προστίθεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τριφυλλίου, ἐπισκόπου Λευκοσίας τῆς Κύπρου, εἰς τὰς ιδ' ἀμφοτέροι οἱ κανόνες εἶναι διάφοροι, εἰς τὰς ις' ἡ ἀκολουθία τῶν πρώτων μαρτύρων, ἔλλειπει δὲ κανὼν τῶν δευτέρων μαρτύρων, εἰς τὰς κδ' ὁ δευτέρος κανὼν διάφορος, εἰς τὰς κε' προστίθεται κανὼν τοῦ Προδρόμου, ποιήμα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, εἰς τὰς λ' ὁ πρῶτος κανὼν εἶναι διάφορος, Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 181 φύλλου ὑπάρχει ἡ ἕξις σημείωσις: «ἐτελιώθη ὁ παρὼν μὴν Ἰούνιος τῷ ζκαβ' ἔτος (=1514) ἡμέρα β' Ἰουλ. ις' ἰνδκ. β' προστίθεται δὲ διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς ἤχον δ' ἀρχόμενος «ὡς ἔμψυχος τράπεζα», ὅστις κατὰ τὴν ἐν τέλει αὐτοῦ σημείωσιν «ψάλλεται εἰς τὰς ἐπισήμους τῶν ἁγίων ἑορτὰς» καὶ ἐγράφη μηνὶ ὀκτωβρίῳ κγ' ἰνδ. γ', ζκαγ' ἔτους ἐν τῷ νησίῳ. Εἶναι διηρημένον εἰς 23 τετράδια.

109.

Χάρτ. 0,21×15 τοῦ 1614 φ. 203.

Μηναῖον Ἰουνίου.

Τὸ βιβλίον διατηρεῖται καλῶς· ἡ γραφή ὠραία· εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ἀκολουθιῶν τῆς κδ' καὶ κθ' ὑπάρχουσι κοσμήματα ὠραία.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός, ἄνευ συναξαρίου. Τὰ στιχηρά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δὲν διαφέρουσι τῶν ἐν τῷ ἐντύπῳ, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ συμφωνεῖ τοῖς ἐν τοῖς χειρογράφοις 85 καὶ 108 εἰς τὰς ἀκολουθίας ἡμέρας: δ' ι' ιγ' ιδ' ιζ' κε' καὶ λ'.

Παρατηρητέον προσέτι ὅτι εἰς τὰς κδ' κθ' καὶ λ' προστίθενται καὶ οἱ ἀπόστολοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τελευταίου φύλλου ἡ ἐξῆς σημείωσις ὑπάρχει· «ἐτελειώθη ὁ παρῶν μὴν Ἰούνιος κατὰ μῆνα Μάρτιον κη' τῆ β' τῆς δ' ἑβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ὥρα ζ' γραφὲν παρ' ἐμοῦ ἐν ταύτῃ τῇ σεβασμῖα βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδροῦμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοδοσίου οἰκτροῦ καὶ τῶν ἐλαχίστων ἱερομονάχου ἐλαχιστοτέρου· ἐν τῷ νησίῳ ἀντικρῶ Σωζουπόλεως τῆς μαύρης θαλάττης. Οἱ τοίνυν ἀναγινώσκοντες σὺν θεῷ ἔρωσθε καὶ τῶν ἐμοῦ σφαλμάτων μηδεὶς μεμφέτω, ὃ φίλοι χριστοῦ, διότι ἀμαθῆς ὑπῆρχον ζροκβ' ἰνδ. ιβ'» καὶ κάτωθεν δι' ἄλλης χειρὸς. «† ἐσταχώθη παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου».

110.

Χάρτ. 0,21×14 τοῦ 1623 φ. 187.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ἕκτης συμφωνούσας μὲ τὰς τῶν χειρογράφων 112, 113, προστιθεμένης τῆς τῶν ἁγίων Πατέρων ἀκολουθίας. Ἐν τέλει ὑπάρχει ἡ σημείωσις: «Τὸ παρὸν μεναῖον πρῶτον τοῦ Ἰουλίου ἐγράφη ἐν τῇ σεβασμῖα βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδροῦμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῷ ἐν τῷ νησίῳ ἀντικρῶ Σωζουπόλεως καὶ ἐτελειώθη ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσις κόσμου ζρολα (=1623) μηνὶ Ἀπριλίῳ δ'» καὶ ἀμέσως προστίθεται «† ἐσταχώθη παρὰ μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου τοῦ Χαμοδράκη».

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ὑπάρχουσι φύλλα ἐπὶ τῶν ὁποίων σημειοῦνται χωρία ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς.

111.

Χάρτ. 0,21×0,14 τοῦ 1623 φ. 163.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Κῶδιξ κατὰ πάντα ὁμοιος τῷ προηγουμένῳ καὶ τῆς αὐτῆς οὐχὶ τόσον ἐπιτηδείας χειρὸς.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐβδόμης μέχρι τῆς τελευταίας, ἄνευ συναξαρίων, συμφωνούσας μὲ τὰς εἰς τὰ χειρογράφα 112 καὶ 113, ἐκτὸς ὅτι εἰς τὰς κ' οὐκ ὑπάρχουσι προφητεῖαι, καὶ εἰς τὰς κστ' ὑπάρχει καὶ ἡ δευτέρα εἰς τὸ ἔντυπον ἀκολουθία.

Ἐν τέλει προστίθενται αἱ αὐταὶ σημειώσεις αἱ καὶ εἰς τὸ προηγούμενον 110 χειρόγραφον, ἀλλ' ἀντὶ τῶν λέξεων «τὸ πρῶτον» ὑπάρχει «τὸ δεύτερον» καὶ ἀντὶ τῆς ἡμερομηνίας «ἀπριλίῳ δ'» ὑπάρχει «μαΐῳ λ'».

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ὑπάρχουσι φύλλα μεμβραῖνα ἐκ συναξαρίου.

112.

Χάρτ. 0,23×0,16 τοῦ 1555 φ. 246.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Χειρόγραφον κατὰ πάντα ὅμοιον τῷ ὑπ. ἀρ. 85, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς χειρός.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἄνευ συναξαρίου συμφωνούσας πρὸς τὰς τοῦ 113 χειρογράφου.

Ἐν τέλει σημειοῦται «ἐτελειώθη ὁ παρῶν μὴν Ἰούλιος ἐν ἔτει ζξγ: ὁ καθηγούμενος τῆς βασιλικῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου Μάξιμος ἱερομόναχος».

113.

Χάρτ. 0,21×0,15 τοῦ 1514 φ. 204.

Μηναῖον Ἰουλίου.

Χειρόγραφον κατὰ πάντα ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 108 καὶ τῆς αὐτῆς χειρός.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς, ἄνευ συναξαρίων. Ἔχει τὰς ἀκολουθίους διαφορὰς μὲ τὸ ἔντυπον ἢ εἰς τὴν α' ἀκολουθία ἔχει κανόνα διάφορον, μὴ συμφωνοῦντα μηδὲ τῷ εἰς τὸ ἔντυπον ἢ εἰς τὰς ε' ἀκολουθία τῆς ὁσίας Μάρθας ἔχει κανόνα μὴ συμφωνοῦντα μηδὲ μετὰ τοῦ εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 93 χειρόγρ. οὐδὲ μετὰ τοῦ εἰς τὸ ἔντυπον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 42 χειρ. Εἰς τὰς ιγ' μόνον ἢ τῆς μάρτυρος Γολινδοῦχ ἀκολουθία ἔλλειπει, εἰς τὰς ιστ' ὑπάρχει ἢ τοῦ μάρτυρος Ἀθηνογένους ἀκολουθία, μεθ' ἣν προστίθεται ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων συμφωνοῦσα τῇ εἰς τὸ 69 χειρόγραφον. Εἰς τὰς η' ὑπάρχουσι καὶ προφητεῖαι.

Εἰς τὰς ζ' τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ ἀκολουθία ὑπάρχει, ἔλλειπει δὲ ἡ τῆς ἁγίας Κυριακῆς, καὶ προστίθεται ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῷ Κλίμακι ἢ εἰς τὰς ια' ἀκολουθία ἔχει κανόνα διάφορον. Τὰ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ διαφέρουν τῶν ἐντύπων εἰς τὰς δ' εἰς τὰς ι' καὶ ιβ' εἷς τινὰς ἡμέρας σημειοῦνται καὶ τὰ ἀποστοευαγγέλια.

Ἐν τέλει ὑπάρχει ἢ σημειώσις: «ἐτελειώθη ὁ παρῶν μὴν Ἰούλιος ἐν ἔτει ζκγ, ἰνδ. γ' ὀκτ. κα' ἡμέρα ζ, ἐν τῷ νησίῳ, Ἰωαννίκιος».

114.

Χάρτ. 0,22×0,14 φ. 301.*Μηναῖον Ἀγούστου.*

Ἐν ἀρχῇ ἑλλείπει ἐν φύλλον, περιέχει τετράδια λθ'. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Κοιμήσεως τῆ κγ' δὲν παρεβλήθη πρὸς τὸ ἔντυπον.

115.

Χάρτ. 0,21×0,15 τοῦ 1610 φ. 469.*Μηναῖον Ἀγούστου.*

Βιβλίον διηρημένον εἰς τετράδια 60 καὶ καλῶς διατηρημένον, εἰ καὶ σητόβρωτον ἐν μέρει. Περιέχει τὰς ἀκολουθίας τοῦ μηνός, ἄνευ συναξαρίου καὶ ἔχει τὰς ἑξῆς διαφορὰς πρὸς τὸ ἔντυπον: α) τὰ στιχηρὰ ἐν πολλοῖς εἶναι διάφορα, β) οἱ κανόνες εἶναι διάφοροι εἰς τὴν α' ἀμφοτέροι, εἰς τὰς ιβ' ὁ τοῦ ὁσίου, εἰς τὰς ιδ' ὁ προεόρτιος, εἰς τὰς ιστ' ὁ τῆς ἁγίας εἰκόνας, εἰς τὰς κθ' ὁ δευτέρος, εἰς τὰ λ' ὁ τοῦ Προδρόμου, γ) εἰς τὰς λα' ὁ πρῶτος κανὼν ἑλλείπει, δ) ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὰς κη', ὑπάρχει δὲ περὶ αὐτῆς καὶ ἡ ἐν τῷ 35 χειρογράφῳ σημείωσις· ἄλλ' ἡ τοῦ ὁσίου Μαξίμου ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς κβ' ὡς καὶ εἰς τὰ ἔντυπα, ε) εἰς τὰς στ' τοῦ μηνός προστίθεται εὐχὴ εἰς τὰς σταφυλάς· εἰς δὲ τὰς ιε' ὑπάρχουσι τροπάρια στιχηρὰ ἐνῶ δίδεται ἅγιον ἔλαιον, στ') προστίθενται οἱ ἀπόστολοι εἰς τὰς στ' εἰς τὰς ιε' καὶ εἰς τὰς κθ'. Σημειωτέον ὅτι τὸ εἰς τὰς ιε' συναξαρίου ὑπάρχει τὸ μόνον ἐν τῷ χειρογράφῳ τούτῳ.

Ἐν τέλει ἡ σημείωσις τοῦ γραφέως· «ἔγραψα διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀνθίμου μοναχοῦ ἐπὶ ἔτους ζρηγ' διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου κυρ φιλοθέου ἱερομονάχου ἐκ τῆς νήσου Κύπρου ἐκ Λευκωσίας καὶ εἴ τις τὸ ἀποξενώσῃ ἐκ τοῦ μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Περιβλέπτου ἔχέτω τὰς ἀρὰς τοῦ τη' Θεοφύρου πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ».

116.

Χάρτ. 0,22×0,14,5 τοῦ 1475 φ. 86.*Ἄπορα τοῦ Τυπικοῦ.*

Τὸ βιβλίον ἑλλιπὲς ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει.

Προηγεῖται «Πίναξ ἄριστος τῆς παρουσίας πυκτίδος».

Ἐν φύλλῳ 24 ὑπάρχει ἡ ἑξῆς σημείωσις· «ἔτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος τὰ λεγόμενα ἄπορα τοῦ τυπικοῦ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου καὶ πολλοῦ πόθου κυρ θεοσεβεστάτου Θεωμᾶ ἱερέως τοῦ ἑαυτοπούλου καὶ ἐγγράπησαν διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γρηγορίου τὸ ἐπίκλην: * $\frac{\Lambda}{\theta}$ $\frac{\pi\nu}{\pi\nu}$, ἀπὸ πόλεως

Μίδιαν (;) κατοικούμενον εἰς τὴν μονὴν τῶν Μαγγάνων καὶ ἀνεμπεσόμενος ἀσθενῆς δυνατὰ μῆνα Γ' καὶ ἠΰφθασα εἰς τὸ ἄκρον τοῦ θανάτου, ὅτι τάχα καὶ ἀνάξιος ἱερομόναχος καὶ ἡ ἀναγινώσκοντες εὐχασθαί με διὰ τὸν κύριον καὶ μακαριστά με ὅπως εὖρω ἴλεον διὰ τῶν πόλλων μου σφαλμάτων, διότι οὐδεὶς ἀλάθητος εἰμι εἰς ὃ θεός. ἐτελειώθη ἡμέρα ζ. ὥρα στ' τῆς ἡμέρας ἐν χρονία νομ χν'' ἔτει Ἰαδὰμ ,⁵⁶ΠΓ' = 6983 = 1478 ἰνδ. ἡ' ὁ Κύκλ. ια' «ι' θεμλ, ⁷ (ι' ΚΓ. ψ. ζλ' ρστω' ἀμήν».

Ἐν ἀρχῇ κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ Πίνακα περιελάμβανε ρηθ' Κεφάλαια ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἐξέπεσον τὰ τελευταῖα 34 κεφάλαια.

117.

Χάρτ. 0,23×16,5 I⁵' αἰῶνος φ. 262.

Κανονάριον τῆς Θεοτόκου.

Βιβλίον ἐρρυπωμένον καὶ σαθρόν: τὰ τελευταῖα φύλλα ἐσχισμένα.

Περιέχει 1) Κανόνας εἰς τὴν Θεοτόκον καθ' ἐκάστην κατ' ἤχον ἐν οἷς καὶ ὁ μικρὸς παρακλητικὸς κανών.

2) Τριώδια ψαλλόμενα ἐν τοῖς ἀποδείπνοις κατὰ τὰ προεόρτια τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων.

3) Κανόνα παρακλητικὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον «τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαί» ἐν τέλει τοῦ κανόνος «θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Κωνσταντίνου Κορίνθου» (;).

*«Διπλοῦς τὸν ἀπλοῦν ἢ κυήσασα λόγον
διπλῆν ῥῶσιν δίδου μοι τῷ γεγραφότι»*

4) Προστίθενται ὑπ' ἄλλης χειρὸς γεγραμμένοι κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

οἱ πρῶτοι τέσσαρες καὶ τοῦ πέμπτου μέχρι τέλους τῆς ἐβδόμης ᾠδῆς.

118.

Χάρτ. 0,21×0,15 I⁵' αἰῶνος φ. 280.

Τυπικόν.

τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῶν Ἱεροσολύμων ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.

Τὸ χειρόγραφον τοῦτο διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Κεραμέως, ὅστις περιέγραψε μόνον τὸ 119, ἐνῶ καὶ τοῦτο ἀνήκει τῇ ἐν Σωζοπόλει μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Ἐν ἀρχῇ ἔχει τέσσαρα φύλλα ἄγραφα, ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ σελίδι τοῦ πρώτου σημειοῦται: «ἐκοιμήθη ὁ μακαρίτης ἐπίσκοπος Ἀγαθουπόλεως κὺρ Μητροφάνης ἐπὶ ἔτει ζστβ', = 1554 ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ κς ἡμέρα Δ'» ἐπίσης

«τῷ αὐτῷ ἔτος ἐκοιμήθη καὶ ὁ μακαρίτης Κωνσταντῖνος μηνὶ δεκεμ. κα' ἡμέρα Σαββάτω».

Ἐν φύλλῳ 30^β (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐν ἀρχῇ ἀγράφων) «Μακαρίου ἁμαρτωλοῦ ἱερομονάχου σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ περὶ τῶν ἑορτῶν τῆς Θεοτόκου, τῆς Εἰσόδου, Ὑπαπαντῆς, Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Κοιμήσεως.

Ἐν φύλλῳ 279 ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις, ἣτις ὁμως φαίνεται οὕσα συνέχεια ἄλλης σελίδος ἐκπεσοῦσης.

«καὶ ἔλαβε τὰ μπουτουνια καὶ ἔβαλε ἐκεῖσε ἀφέντι ὀνόματι Ἐρτέλην ὄπερ ἦτον ἀπεκῆ. ἐπῆγε γοῦν καὶ εἰς τὸ Πέιτση καὶ ἐκεῖθεν ἐγύρισεν ἄπρακτος. τὸ ζμβ ἐπῆγεν πάλιν εἰς τὴν περσίαν (ἢ προυσίαν) καὶ δὲν ἐκατόρθωσε τίποτε καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐπολέμησεν τὴν κέρκυρα καὶ οὐκ ἐπερίελαβεν αὐτὴν ἡμεὶ μούλη(;) τὰς χώρας αὐτῆς τοῦ νησιου ἠχμαλώτισε καὶ ἄλλον οὐδένα.

Τὸ ζμζ; ἐπῆγε εἰς τὸν Καραπόγδανον καὶ ὁ Καραπόγδανος ἔφυγεν καὶ ἐποίησεν τὸν Πέτρον αὐθέντην.

Τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπῆρε ὁ Χαρίατην μπασιαῦς τὸν σκύαθον ἔτος ζν; ἐπῆγεν πάλιν εἰς Οὐγκαριάν καὶ ἐπολέμησε μὲ τὰ πρηνικιάτα, καὶ ἐγύρισε ἄπρακτος. ξ β ψ ρ λ φ θ ν β ω θ ε ρ ξ λ ν θ υ λ ω.

† Τὸ παρὸν τυπικὸν εἶναι εὐλογον ὅποιοι εἶναι τυπικάρις νὰ τὸ ἔχει εἰς τὸ κελλίον του νὰ εὐλέπη τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἐκκλησίας.

† ἐκάμαμε τυπικάρι εἴ' ἡμε- τ μόνον ἐν ἔτη αφθη ἀφ' οὗ ἤλθαμεν ἀπὸ τὴν μοσχοβίαν πλὴν ἐλίψαμεν ἀπὸ τὴν μοναστηρι χρόνος δ' τὸ α φ θ δ ἔτος ἀντέστη ὁ ξ β υ θ β c i η λ ε η λ ν ς ⊙ ω π θ ψ θ ψ ο ν β ω ξ θ ο β τ χ' καὶ ἐδοριάλοσεν ὅσους εὐρίσκοντα εἰς τὰ ὄρη τῆς μουντοβλαχίας: ὑπῆρχεν καὶ ἡμῶν μοναστηρίων ὄπερ λέγομεν μετόχιον καὶ κτήματα πλῆστα. ἀμπέλια, χοράφια ἐργαστήρια, πρόβατα καὶ τ' ἄλλα πάντα ἐπηρόλησαν, οἱ ἀγαρινοὶ καὶ ἐδοριάλωσαν καὶ πατέρες ἡμετόκισαν: τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦτον προεστὸς Π'' κῆρ Ἰωαννίκιος. ὁμοῦ καὶ ὁ Παπᾶ κῆρ μᾶξιμος καὶ ὁ Παπᾶ κῆρ ἀρσένιος καὶ μητροφάνης ἱεροδιάκον. Καὶ ὅπισθεν τοῦ αὐτοῦ φύλλου.

† ἡγούμενος Ἰωαννίκιος τυπικάρις μητροφάνης Ἰεροδιάκον † ἔτος αφθθ εἰς τὸν καιρὸν αὐτὸν ἐκοιμήθησαν ἀδελφοὶ τῆς ἡμετέρας μονῆς: φιλίμαν. Θεωνᾶς νικόδημος: Ἰωνᾶς μοναχοὶ γερμανὸς ἱερομόναχος οἱ νεόκουροι θεόκλητος μχ'' μανθαῖος: σεραπίων γεδεων μελέτιος.

119.

Χάρτ. 0,20×0,15 ΙΕ' αἰῶνος, φ. 214.

Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα.

Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχουν 7 ἄγραφα φύλλα καὶ ἐν τέλει 18.

Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 209 φύλλου «χεῖρ Γρηγορίου ἁμαρτωλοῦ Ἀλυάτου» ἐν τῇ ὀπισθίᾳ «† ἐγράφη τὸ παρὸν τυπικὸν, διὰ συνδρομῆς καὶ

ἑξόδου, τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Δοσιθέου καὶ καθηγουμένου τοῦ εὐθαγοῦς Ξενῶνος τοῦ Ἀρματίου ἐν ἔτει στϞ νε (=1446-47) ἰνδ. ι. δότε οὖν συγγνώμην τοῖς σφάλμασιν ὡς ἀγροίκῳ πάνυγε: † ἰ λ π ω ξ ε α β ξ σ ν θ ὁ σ τ. ε ο φ λ γ ἕ β ν» (= ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν ἀδελφοί, ἀμήν).

Ἔττα διὰ χειρὸς ἐτέρας «† Μετὰ δὲ παραδρομῆς χρόνων, ἀφανισθέντων καὶ παντελῶς ἐρημοθέντων τῶν μοναστηρίων ὑπὸ τῶν Ἀγαρινῶν μετετέθυ τοῖνυν (τὸ νῦν;) δὲ ἀφιερῶθη ἐν τῇ θείᾳ ἱερᾷ βασιλικῇ καὶ προῖαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὑπὸ τοῦ πανι-ροστάτου ἄρχιεπίσκοπου Μεσημβρίας κυροῦ Ἰγνατίου τοῦ ἐν Κρίτ(η) ἐν τῷ νησίῳ τῷ κειμένῳ ἀντίκρου Σωζωπόλεως ἐν ἔτει ζηβ (=1583-1584) τοῦ ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσῃ».

Ἐν δὲ τῇ προσθία σελίδι τοῦ 214 φύλλου «Τὼ ζρηκ (=1620) ἔτος ἐκειμίθι ὁ μακαρῆτις ὁ πρῶτὸς ἡγουμένος παπὰ κυρ Μ(ητ)ροφάνης ὑπάρχων ἐκ πόλεως Σοζοπόλεως ἐν μηνὶ μάρτιῳ, δ' ἡμέρα σαββατοῦ τοῦ ἀγίου Θεοδόρου τοῦ τήρωνος. πρῶτ. εὐδομᾶς τῶν νησιῶν αἰωνεῖα ἡ μνήμη αὐτοῦ».

120.

Χάρτ. 0,22×0,16 τοῦ 1476 φ. 200.

Πεντηκοστήριον.

Χειρογράφων ἀνορθόγραφον καὶ οὐχὶ καλῶς διατηρημένον.

Περιέχει τὰς ἀκολουθίας ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῶν ἁγίων πάντων, ἑλλιπὲς τὴν ἀρχήν· ἀρχεται ἐκ τῶν λέξεων τοῦ δοξαστικοῦ τῆς λιτῆς τοῦ Θωμᾶ «καὶ μὴ γίνου ἀπιστος, ἀλλὰ πίστιν κήρυσον». Ἐλλείπουσιν καὶ αἱ ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς εὐχαὶ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐν τῷ μεταξὺ παραλείπονται.

Εἰς τὸ 199^β φύλλον ἡ ἑξῆς σημείωσις τοῦ γραφέως: «ἔτελιώθη ἰ παρὸς βίβλος τούτῃ δηὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ νύμφου σὶ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθε μοι διὰ τὸν κύριον καὶ μὶ καταράσθε διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων ὅτι ἁμαθῆς εἰμὴ καὶ ἀπρόσεκτος ο αουνηδυτος ἐπὶ ἔτος ςϞπδ. φρευα-ρίῳ ιζ' Σαββάτω τῆς ἀποκρέου.

τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι χριστέ μου σώσον. Καὶ εἴ της τὸ στερήση τὴν ἁγίαν Τριάδα νὰ ἔχει τὰς ἀρὰς τῶν πατέρων καὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα διάδικον εἶμη μόνον νὰ ἔναι βία».

Καὶ κατωτέρω διὰ χειρὸς ἀμαθοῦς μεταγεστέρας. «ἀφιέρος ὁ παρ' ἱερομόναχος σηκῆ' τὸ παρὸν πεντηκοστήριον εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον καὶ ἦτις τὸ στερίσει ἀφορισμένος ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος

121.

Χάρτ. 0,21×0,14. ΙΕ' αἰῶνος, φ. 325.

Παρακλητικῆ.

Κανόνες τῆς ἑβδομάδος δὲν ὑπάρχουσιν, ἔχει δὲ καὶ ἄλλας διαφορὰς πρὸς

τὸ ἔντυπον, φέρουσα ἐπιγραφὴν διὰ νεωτέρας χειρὸς γεγραμμένην «Παρακλητικὴ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν» ἑλλιπὴς ἐν πλείστοις, ἀνεπληρώθη δι' ἄλλης χειρὸς.

Εἰς τὸ 248^β φύλλον ἔχει σημείωσιν δυσανάγνωστον εἰς τὸ τέλος τοῦ 328 φύλλου ἔχει τὴν ἐξῆς σημείωσιν· «ἐτελιώθη ἡ παροῦσα ὀκτώηχος ὑπὸ χειρὸς τοῦ κυροῦ Ἰωάννου ἱερέως καὶ νομικοῦ Ἱεροσκύθου καὶ ἐνεκαινισθὴ ὑπὸ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ καὶ ὅλως ἰδιότου νικοδήμου τὸ ἐπίκλη ληναρὰς καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι αὐτῶ ἵνα τύχη ἐλέους».

122.

Χάρτ. 0,22×15 φ. 252.

Παρακλητικὴ.

Μετὰ τὸ πρῶτον φύλλον ἐλλείπουν 7 φύλλα ἐν ἀρχῇ· «Παρακλητικὴ ἀρχομένη ἐκ τῆς Κυριακῆς Ἑσπέρας τοῦ πρώτου ἡχοῦ» μερίσαντες γὰρ αὐτῇ, διὰ τὸ μῆκος, τὰς Κυριακὰς ἐν βιβλίον πεποιήκαμεν.

123.

Χάρτ. 0,21×15. ΙϚ' αἰῶνος, φ. 202.

Εὐχολόγιον.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ χειρογράφου ὑπάρχουσι 9 φύλλα πρόσθετα περιέχοντα νουθεσίας ἠθικὰς καὶ χριστιανικὰς. Περιέχει

1) Ὑμνους Τριαδικοὺς σὺν δύο εὐχαῖς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

2) Ὑμνους εἰς τὸν ὄρθρον, πολλαχοῦ δὲ εἶναι ἐγκατεσπαρμένα σημειώσεις δι' ἐρυσθῆς μελάνης.

3) Εἰς τὸ 76 φύλλον ὑπάρχει κανὼν χαιρετιστήριος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Θεοδώρου τοῦ Λασκάρεως ἡχος α' ἀρχόμενος «χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν παρθενομήτωρ χαρὰν ἢ κησασα, χαῖρε ἢ βασιλίσσα, χαῖρε ναὲ τοῦ Χριστοῦ κτλ.». μετὰ εὐχῆς εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

4) Εἰς τὸ 80^β φύλλον ἔχει Ἀκολουθίαν τῆς Ἀκαθίστου τοῦ Ἰωσήφ «Χριστοῦ βίβλος ἔμψυχος» εἶτα οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου διαφέροντες ἐν τισιν τῶν ἐν τῷ ὄρωλογίῳ. Οὕτω· εἰς τὸ Ἄγγελος «χαῖρε δι' ἧς προσκυνεῖται ὁ Πλάστης».

εἰς τὸ Βλέπουσα «προλέγεις κράζων.»

εἰς τὸ Γνώσιν «κραυγάζον οὕτως.»

εἰς τὸ Δύναμις «πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀειπαρθένῳ».

εἰς τὸ Ζάλην «πρῶην ἄσπιλόν σε γινώσκων καὶ ἔγκυόν σε θεωρῶν, ἄχραντε».

εἰς τὸ Ἦκουσαν «ὧς ἄμνός ἄμωμος ἐν ταῖς ἀγκάλαις Μαριάμ ὡς ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ ἀναπαυόμενος πρὸς ἦν ὑμνοῦντας εἶπον». καὶ «χαῖρε τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φυλάττουσα».

εἰς τὸ Λάμπας «ἐξ ἧς βρούει γάλα καὶ μέλι».

εἰς τὸ Νέαν «χαῖρε τὸ στέμμα τῆς ἐγκρατείας» καὶ «χαῖρε κυοφοροῦσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτων χαῖρε ἀπογεννώσα ὁδηγὸν πλανωμένους» καὶ «χαῖρε στολή τῶν γυμνῶν παρρησία».

εἰς τὸ Ξένον «Διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς ἐφάνη»

εἰς τὸ Ὁλωσ «χαῖρε πολλοῖς ἐν γνώσει πλουτίζουσα»

εἰς τὸ Σῶσαι «καὶ ποιμὴν ὑπάρχων καὶ θεὸς δι' ἡμᾶς».

εἰς τὸ Τεῖχος «χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησες τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν· χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησες τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῶς».

εἰς τὸ Ὑμνος «Ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμφ ψαλμούς καὶ ᾠδὰς ἂν προσφέρω».

εἰς τὸ Φωτοδόχον «Τὸ γὰρ αὐλον ἄπτουσα πῦρ» καὶ «αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα» καὶ «χαῖρε λαμπτήρ τοῦ ἀδύτου φέγγους».

εἰς τὸ Ψάλλοντες «εὐφημοῦντες σε πάντες ὡς» καὶ «ὁ κατέχων πάντα τῇ χειρὶ» καὶ «χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς προστασία».

εἰς τὸ Ὡ πανύμνητε «τοὺς σοὶ βοῶντας ἀλληλοῦτα».

εἰς τὸ 195^β φύλλον ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς ἀγίας μονῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου» καὶ κατωτέρω «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς περιδόξου καθ' ἡμᾶς μονῆς τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου».

5) Κατήχησις περὶ τῆς ἀσκητικῆς ἀκολουθίας.

6) Εἰς τὰς ὥρας. ὕμνοι καὶ εὐχαί.

7) Εἰς τὰ τυπικὰ ὕμνοι καὶ εὐχαί

8) Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὕμνοι καὶ εὐχαί

9) Εἰς τὸ ἀπόδειπτον ὕμνοι καὶ εὐχαί

10) Πένθη ἑπτὰ καθ' ἐκάστην ἀνὰ ἓν προστιθεμένης καὶ μιᾶς εὐχῆς τῷ σαββάτῳ

Προστίθεται δι' ἄλλης χειρὸς κανὼν ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἤχος πλ. β' ἀρχόμενος «χαῖροις τῶν πατέρων τὸ εὐφημον κράτος».

Ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ 195^β φύλλου ὑπάρχει συχνάκις τὸ ὄνομα «Παρθένης πορτάρης πρῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας» καὶ ἀπαξ «Παρθένης ἱεροδιάκονος πορτάρης» ὑπάρχει ἐπίσης «ὁ Νικαίας Τιμόθεος».

124.

Χάρτ. 0,25,5 × 0,15 φ. 232.

Ἀνθολόγιον

Ὁ χάρτης καλὸς καὶ ἡ γραφὴ ὠραία, ἀλλ' ἀνορθόγραφον τὸ κείμενον. τὸ στάχωμα κατεστραμμένον.

Περιέχει τὰς ἐπισημωτέρας ἀκολουθίας ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου συμπεριλαμβανομένου.

Ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τῆς πινακίδος «τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τοῖς παναγίας τῆς Χάλκης καὶ ἤτης τῶ ἀποξενώσι ἃς ἔχει τὰς ἀράς κτλ.»

125.

Μεβρ. 0,22 × 0,15 1Δ αἰῶνος, φ. 293.

Τριαδικοὶ κανόνες, ὁ κανὼν τῆς Ἀκαθίστου κλπ.

Περιέχονται:

1) Οἱ Τριαδικοὶ κανόνες, ὡς καὶ τὰ καθ' ἐκάστην στιχηρὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατ' ἤχρον.

2) φ. 216^β ἡ ἀκολουθία τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ ἐπιλεγομένη τῆς Ἀκαθίστου περιέχουσα στιχηρὰ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, τὰ ἐν τῷ ἐντύπῳ καὶ ἕτερα στιχηρὰ ἰδιόμελα καὶ κανόνα κατ' ἀλφάβητον.

«Ἀδέτω σοι Δέσποινα κινῶν τὴν λύραν τοῦ πνεύματος» μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν κάθισμα «οὐρανόθεν Γαβριήλ τὸ χαῖρε κράζει» καὶ «ἀπεστάλη Γαβριήλ πρὸς τὴν παρθένον Μαριάμ» τὸ τελευταῖον τροπάριον τῆς ὁ ᾠδῆς «Δανιήλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν».

φ. 223 Κανὼν εἰς τὴν Ἀκαθίστον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς «χαρὰς δοχεῖον σοι πρέπει χαίρειν Κόρη» Ἰωσήφ. ἀρχόμενον «Χριστοῦ Βίβλον ἔμψυχον κτλ.» ὁ γνωστὸς ἐντυπος. Εἰς τὸ τέλος τοῦ κανόνος φ. 227^β «ὕμνοις ἀύπνοις εὐχαρίστως ἡ πόλις τὴν ἐν μάχαις ἄπνον ὑμνεῖ προστάτιν»· εἶτα τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀπὸ τοῦ 228 φύλλου οἱ 24 οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ἐν οἷς παρατηροῦνται αἱ ἐξῆς διάφοροι τῷ ἐν τῷ ἐντύπῳ γραφαί.

εἰς τὸ Ἄγγελος «χαῖρε δι' ἧς προσκυνεῖται ὁ Πλάστης».

εἰς τὸ Βλέπουσα «προλέγεις κράζων»

εἰς τὸ Ἐχουσα «ἐπιγνὼν τὸν ταύτης» καὶ «χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν, χαῖρε τράπεζα βασιάζουσα εὐφορίαν οἰκτιρισμῶν» καὶ «χαῖρε βροτῶν πρὸς θεὸν παρησία»

εἰς τὸ Ἦκουσαν «Τὰ οὐράνια συναγάλλονται» καὶ «χαῖρε στερεὸν τῆς πίστεως ἔδρασμα»

εἰς τὸ Ἴδον «χαῖρε ἀστέρος ἀδύτου μητρε»

εἰς τὸ Λάμπας «χαῖρε ἡ τῆς πλάνης τὸ κράτος πιτήσασα» καὶ «ἐξ ἧς βρῦει μέλι καὶ γάλα».

εἰς τὸ Νέαν «χαῖρε καρποφοροῦσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτων.»

εἰς τὸ Ξένον: «Διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς ἐπὶ γῆς» καὶ «ἐλκύσαν πρὸς ὕψος»

εἰς τὸ Ὀλωσ «χαῖρε δι' ἧς ἠνοίγη»

εἰς τὸ Ρήτορες «χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει πλουτίζουσα»

εἰς τὸ Τεῖχος «Τῶν εἰς σὲ προσφευγόντων», καὶ «χαῖρε σὺ γὰρ ἐνουθέτησες τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν· χαῖρε σὺ γὰρ ἀνεγέννησες τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς»

εἰς τὸ Ὑμνος «Ἰσαρίθιμους ψαλμοὺς καὶ ᾠδὰς ἂν προσφέρω»

εἰς τὸ Φωτοδόχον: «χαῖρε λαμπτῆρ τοῦ ἀδύτου φέγγους» καὶ «χαῖρε ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀνατέλλεις φωτισμόν, χαῖρε ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν» καὶ «χαῖρε ζωῆς μυστικῆς εὐωχία».

εἰς τὸ Ψάλλοντες «εὐφημοῦμέν σε πάντες» καὶ «χαῖρε φωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία».

εἰς τὸ Ὡ πανύμνητε «Τοὺς σοι βοῶντας χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε».

3) φ. 234. Τὰ καθ' ἑκάστην στιχηρὰ προσόμοια καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην μακαρισμοὺς κατ' ἦχον.

4) φ. 284 Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ὅλης ἑβδομάδος καὶ διαφόρων ἑορταζομένων ἁγίων ἦτοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν ἁσωμάτων, τῇ Τρίτῃ τοῦ Προδρομοῦ, τῇ Τετάρτῃ Πέμπτῃ τῇ Παρασκευῇ τῷ Σαββάτῳ τῇ Κυριακῇ Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλια, τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια, εἰς ἱεράρχας, εἰς δόσιους, εἰς μάρτυρας εἰς γυναῖκας μάρτυρας, ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια· εἰς τοὺς ἁγίους καὶ ἐνδόξους ἀναργύρους Κοσμάν καὶ Δαμιανὸν ἀπόστολος ἀτελῶς λήγων εἰς τὸ «μὴ πάντες προφητῆται κτλ.»

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει εἶναι συνδεδεμένα 4 φύλλα χάρτου ἄγραφα· εἰς τὴν πρώτην ἄγραφον σελίδα χειρ ἁμαθῆς ἔγραψε «χειρ γαλακτῆου μοναχοῦ».

126.

Χάρτ. 0,20×14. 15' αἰῶνος, φ. 112.

Εὐχολόγιον.

Ἄνευ ἀρχῆς, τὸ δὲ σφζόμενον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Περιέχονται Τάξις γινομένη εἰς ἀδελφοποίησιν: ἀκολουθία εἰς μνήστρα, ἦτοι εἰς ἀρραβῶνας. εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ διγάμου: Ἀκολουθία τοῦ στεφανώματος πολὺ συντομωτέρα τῆς ἐν χρήσει καὶ παραλλάσσουσα κατὰ τὰς εὐχάς. Ἀκολουθία εἰς λεγοῦσαν γυναῖκα: Εὐχὴ τῆς μάνας μετὰ τὴν ζ' ἡμέρα καὶ ἑτέρα ἀτελής.

Ἀκολουθία τῆς τοῦ ἁγιασμοῦ, ἑλλιπῆς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.

Ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου.

Ἀκολουθία εἰς κοιμηθέντας.

Ποίημα τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Ἐπιφανίου(;) τοῦ Παλαμᾶ:

Ἀκολουθία Εὐαγγελίων καὶ Ἀποστόλων εἰς ἑορτασίμους ἁγίους.

Ἀκολουθία εἰς κοιμηθέντας κοσμικούς.

Ἀκολουθία εἰς νήπια.

Ἀκολουθία εἰς ἀσθενοῦντας

Ἀκολουθία εἰς μοναχοῦς.

Οὐ μόνον ἐν ἀρχῇ ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ βιβλίου ἐλλείπουσι φύλλα.

Πρὸ τοῦ σωζομένου 9 φύλλου ἐλλείπουσιν φύλλα. Πρὸ τοῦ ὑπάρχοντος 15 φυλ. ἐλλείπουσι ἕτερα· ἀπὸ τῆς 15 σελίδος Ἀκολουθία τοῦ εὐχελαίου· ἢ ἀπόλυσις τοῦ εὐχελαίου πολὺ διάφορος τῆς ἐν χρήσει.

Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου παραλλάσσουσα τῆς ἐν χρήσει, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου δεόμεθά Σου Κύριε ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης, κοιμήσεως, ἀνέσεως, ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου Σου (δεῖνος) (Τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς).

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατατάξῃ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν κόλποις Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ (Τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς).

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον καὶ εὐρεῖν ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ αἰτησώμεθα (οἱ ἀδελφοὶ παρασχοῦ Κύριε).

Ὁ Ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς κτλ. καὶ Ἐκφώνησις: ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου Σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν κλπ.

127.

Χάρτ. 0,21×15. τοῦ 1644. φ. 56.

Τριώδια καθημερούσια ψαλλόμενα εἰς τὰς ὥρας.

Ὁ κῶδιξ περιέχει ἐπίσης τριώδια ψαλλόμενα ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐν ὅλῃ τῇ Πεντηκοστῇ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς νέας δευτέρας τοῦ Θωμᾶ ἕως τῷ σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως, τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι «τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα» «Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα τοῦ Πορφυρίου, σαπήσεται φεῦ καὶ γενήσεται κόνις, Γραφὴ δὲ μενεῖ χρόνους πολλούς. ἐνταῦθα καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθε πάντες.

ζρνβ ἰνδ. ιβ αχμδ. Ἰουν. κζ.

Ἐγράφη ἐν τῇ θείᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκης † διὰ χειρὸς τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου νικαίας πορφυρίου τοῦ γέροντος: προτροπῇ καὶ συνεργασίᾳ τοῦ πανοσιωτάτου προηγούμενου κυρίου Γαβριήλου καὶ δικαίου ὄντος τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης· ἐν ἣ μονῇ ἐπροσηλώθη, καὶ ἡ ἀκολουθία αὕτη τοῦ μένειν ἀπαρασάλευτος».

128.

Χάρτ. 0,21×14,5 φ. 64.

Μαρτύρια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἐπὶ χάρτου ἑλλιποῦς.

Εἶναι σταχωμένα δι' ἑπτὰ φύλλων μεμβράνης παλιμψήστου καὶ ἐν τέλει δι' ἑπτὰ, μετὰ τὰ πρῶτα πέντε φύλλα παρενετέθη ἓν φύλλον περιέχον ἀναγνώσματα δι' ἄλλης γραφῆς μετ' αὐτὸ ἐλλείπουσι φύλλα.

Ἐν φύλλῳ 36 μονοκονδυλιὰ «Δημήτριος Ἱερομόναχος καὶ Οἰκονόμος».

Ἐν ἀρχῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γεωργίου μετὰ ἀγρυπνίας, διάφορος τῆς ἐντύπου.

Ἀπὸ τοῦ 25 φύλ. «θαυμαστοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ παραυτοῦ γεγονῶτος ὡς τῶν αἰχμαλωτισθέντων παίδων καὶ δουλεία ὑπαχθέντων ἐν τῇ τῶν Βουλγάρων χώρα καὶ παρ' ἑλπίδα διασωθέντων καὶ ἱστορία τῶν τότε ὑπὸ Βουλγάρων καὶ Τούρκων καὶ Σκύθων καὶ Οὐγρῶν καὶ Μήδων», μεθ' ἧς ἔπεται Ἄκολουθία τοῦ ἁγίου.

Ἐν φύλλῳ 47 Θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου περὶ τῆς κόρης καὶ τοῦ δράκοντος, καὶ ἀκολουθία.

Ἐν φύλλῳ 62 Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου περὶ τῆς εἰκόνας, ἀτελές.

129.

Χάρτ. 0,21×0,15 IZ' αἰῶνος, φ. 275.

Συμῶν τοῦ Μεταφραστοῦ Βίοι καὶ Μαρτύρια.

Περιέχονται:

1) (φ. 1) Βίος καὶ Πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

2) (φ. 5^β) Μαρτύρια τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκινδύνου, Ἀφθονίου, Πηγασίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου.

3) (φ. 19^β) Ἄθλησις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλῆ.

4) (φ. 35^β) Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου.

5) (φ. 66^β) Μαρτύρια τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Γαλακτίας καὶ Ἐπιστήμης.

6) (φ. 75^β) Βίος καὶ Πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρῶν ἡμῶν Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

7) (φ. 81^β) Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τῶν ἐν Μελιτινῇ ἀθλησάντων.

8) (φ. 87^β) Βίος καὶ Πολιτεία καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας Ματρώνης.

9) (φ. 105^β) Βίος καὶ Πολιτεία τῆς ὁσίας καὶ μακαρίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

10) (φ. 116^β) Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Μηνᾶ τοῦ ἐν Κωτυαίῳ μαρτυρήσαντος.

11) (φ. 123) Βίος καὶ Πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

12) (φ. 161) Βίος καὶ Πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

13) (φ. 252^β) Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Φίλιππον.

14) (φ. 256) Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ μεγάλων μαρτύρων Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις «† ἔλαβα ταύτην τὴν βίβλον τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τὴν μετάφρασιν σὺν τῷ ἐπιλοίῳ, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῶν χειρῶν διδασκάλου Ἰλαρίωνος τοῦ ἐκ Κρήτης ἦν καὶ γράφας οἰκείοις χερσὶν ἐξάπεστειλεν ὁ ἡμέτερος ἐν ἱερομονάχοις καὶ προηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς ἡμῶν τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ, κυρὸς Ματθαῖος ὁ Δροσᾶς, ἕνεκα ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας καὶ εἰς μνήμην τὴν διηνεκῆ ἐν ἔτει ζρη΄ (1608) ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτ. η΄ ἡμέρα ε΄ † ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Πορφύριος σὺν τῷ γέροντι κυρῷ Ἱερεμία εὐρεθέντι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναγκαίως χρείας κατεπειγούσης ἡμᾶς, τοῦ μοναστηρίου, περὶ χαρταζίου προβάτων τε καὶ δεκάτων.

Ὁ Dr Jos. Boyens κατὰ παραδρομὴν ἀναγράφει ὅτι εἰς τὸν 139 κώδικα περιλαμβάνεται ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν.

130.

Χάρτ. 0,20 × 0,15 τοῦ 1616 φ. 157.

Πατερικόν.

Περιέχονται:

1) φ. 1-140 Βίος τοῦ ὁσίου Ἀνδρέου, οὗ ἡ ἀρχὴ «Βίον θεάριστον καὶ Πολιτείαν ἄμεμπτον ἀνδρὸς ἐναρέτου ὃ φίλιτατοι βούλομαι ὑμῖν διηγῆσασθαι» καὶ τὸ τέλος «ἐγὼ δὲ ὁ Νικηφόρος ἐλείπει τοῦ παντοκράτορος θεοῦ ὑπάρχω κατηριθμημένος καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι ταπτόμενος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐν τῇ βασιλευσούσῃ τῶν πόλεων τῆς ἐπωνύμου τῆς τοῦ θεοῦ Σοφίας συνεγραψάμην τὸν θαυμαστὸν τοῦτον βίον καὶ πολυθρύλλητον τοῦ σεβασμίου πατρὸς καὶ ἐν ἁγίοις Ἀνδρέου, ἅμα μὲν καὶ οἰκείοις ὀφθαλμοῖς ἐώρακα ἃ δὲ καὶ παρὰ τοῦ ἀοιδίμου Ἐπιφανίου τοῦ γεγονότος ἐνθάδε (Κίῳ) ἀρχιερέως μεμάθηκα καὶ τῷδε τῷ συγγράμματι ἐνέταξα χάριτι κτλ.».

2) ἀπὸ τοῦ 140 φύλλου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσσοτόμου λόγος περὶ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ περὶ τῆς ἐξόδου τῆς ψυχῆς τοῦ δικαίου Ἀβραάμ καὶ περὶ διαθήκης.

3) (φ. 153^B) Ἀλφάβητος παραινετικὸς πρὸς φιλόπονον παῖδα. εἰς ἑκα-
στος στίχος, τέλειον ἔχει τὸν σκοπὸν. καὶ ἀποσώζων τοὺς φυλάττοντας Γρη-
γορίου τοῦ Θεολόγου «ἀναπτέρωσον πρὸς θεόν σου τὰς φρένας» «Βίον
πόθησον ἔνθεν ἠγλαϊσμένον κτλ.».

4) (φ. 154) Ρητά τινα πατέρων περὶ τῶν ζώων τῶν Εὐαγγελίων. «Περι-
ήρηχο δὲ ἐν τοῖς ζώοις, εἶδος ἀνθρώπου καὶ σχῆμα βοῶς· καὶ τὸ τρίτον
λέοντος καὶ τὸ ἄλλο ἀετοῦ» ἐρμηνεία.

«Καὶ γὰρ ὡς ἀνθρώπος μὲν ἐφάνη ἀληθῶς ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Χριστός,
ὁ ὄντως ἀληθινὸς θεὸς ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπος· ὡς δὲ βοῦς εἰς σφαγὴν ἐτέθη
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας· ὡς δὲ λέων δυνάμει ἐκ νεκρῶν ἐγερθεὶς
ἀνέστη καὶ ὡς ἀετὸς εἰς οὐρανὸν ὑψωθεὶς ἀνελήφθη.

5) (φ. 155) Ποίημα, λεγόμενον Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, ἦγουν προοι-
μιακὸς διὰ στίχων:

*«ἐδλόγει μεγαλύνουσα ψυχὴ μου τὸν δεσπότην
ὁ Κύριός μου καὶ θεὸς ἐμεγαλύνθης σφόδρα
καὶ γὰρ ἐξομολόγησιν καὶ κράτος ἐνεθύσω» κτλ.*

6) (φ. 157) ἔχει 39 στίχους εἰς μοναχοὺς καὶ πλαγίως τῶν στίχων τὸ
ἐξῆς σημεῖωμα ἐπιγραφόμενον τοῦ Χρυσσοτόμου· «ὅταν ἀναγινώσκῃς Γρα-
φήν, ἐπιμελοῦ ἐν πολλῇ καταστάσει διερχόμενος τὸν στίχον· καὶ μὴ σπούδαζε,
τὰ φύλλα μόνον διέρχεσθαι, ἀλλ' ἐὰν χρεία, μὴ ὀκνήσης δις καὶ τρις διελθεῖν
τὸν στίχον ὅπως νοήσης τὴν δύναμιν αὐτοῦ».

Ἐν ἀρχῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὄψιν τοῦ σταχάματος ἀναγινώσκειται
«Γεώργιος ἀργέντης Χίτος, αψδβ'».

Ἐθεωρήθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου καὶ ἀχρείου δούλου μετὰ τοῦ
Εὐγενοῦς κῆρ Νικολάου δρακάκη Χίου· ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ καὶ ὁποιος τὸ
ἀναγνώση ἄς συγγορῇ αὐτῶν». Εἰς δὲ τὸ πρῶτον ἄγραφον φύλλον τῆς β' σελί-
δος. «Τὸ πατερικὸν ὑπάρχει τῆς Χάλκης τῆς μονῆς τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπερα-
γίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας ὑπάρχει δὲ βίος καὶ
πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ» παρο-
μοία σημεῖωσις κατωτέρω.

Εἰς δὲ τὸ φύλλον 153, μετὰ τὸ τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα, δι' ἐρυθρᾶς
μελάνης «† οἱ ἀναγινώσκοντες μετ' εὐλαβείας τῷ γεγραφεκῶτι εὐχεσθε εἰς
τὰς θεῷ ἡμῶν πρεσβείας, ὅπως ἕλεως γενήσεται αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρί-
σεως» καὶ διὰ μαύρης πάλιν μελάνης κάτωθεν † «ἐγράφη ἐν τῇ περιφήμῳ
Κίῳ κατὰ τὸ ἔτος ἸϞϞδ' (1616) ἰνδ. ΙΔ' Ἰουν. ιθ, ἡμέρα δ'

Καὶ εἰς τὸ τελευταῖον ἄγραφον φύλλον «Γρηγορίου Ἡγουμένου τῆς μονῆς τῆς Ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκη κ.λ. καὶ ἔστω πρὸς εἶδησιν ὑμῶν τῶν ἀναγινωσκόντων τὰ γὰρ καλὰ ἔργα ἐν κόπῳ κτώνται καὶ πόνῳ καταρτίζονται».

131.

Χάρτ. 0,21×0,16 *ΙΕ'* αἰῶνος, φ. 187.

Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῇ προσθία σελίδι τοῦ τελευταίου φύλλου ὑπάρχει τὸ ἐπόμενον σημεῖωμα. «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τοῦ τιμίου Προδρομοῦ, τοῦ εὕρισκοντος ἐν τῇ μαύρῃ θαλάσῃ ἀντίκρι Σωζοπόλεως». Ἐν δὲ τῇ ὀπισθία σελίδι τοῦ αὐτοῦ φύλλου «† τὸ ἐπτάκις χιλιωστὸ πέμπτῳ (1596-97) ἔγινα ἱερεὺς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Ἡσαΐας εἰς τὴν Ἀγαθῶ πῶλην καὶ ἐχειροτονήθην παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου κύρ Ἀντωνίου Κύριε φύλαξῶν με τὸν δοῦλον σου ἀπὸ τοῦ διαβόλου ταῖς παγίδες· νὲ χριστέ βασιλεὺ πιντὰ (ποιητὰ) τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς νὰ περάσω καὶ τὸ ἐπίλιπον τῆς ζωῆς μου μὲ καλὴ ψυχὴ νὰ σὲ εὐαρεστήσω θεέ μου ὅτι σὶ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας».

132.

Χάρτ. 0,21×0,15 ἀχρονολόγητον φ. 119.

Νομοκάνων.

Περιέχονται συνοπτικῶς οἱ κανόνες τῶν 7 οἰκουμενικῶν συνόδων, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν τοπικῶν συνόδων, τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ἄλλων πατέρων, ἐρμηνευθέντες προτροπῇ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ, παρὰ τοῦ λογιωτάτου Διακόνου τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ Νομοφύλακος κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Ἀριστηνοῦ.

Κῶδιξ κατὰ τὸ τέλος ἐλλιπῆς καὶ ἐπισκευασθεῖς πολλαχοῦ. Καὶ πάλιν δεῖται δεσίματος.

133.

Μεμβρ. 0,20×13 *ΙΒ'* αἰῶνος, φ. 456.

Ψαλτήριον καὶ Καινὴ Διαθήκη.

Ἡ γραφὴ τοῦ Κώδικος ὄραία καὶ λεπτογεγραμμένη· τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα καὶ τὰ τῶν τίτλων χρυσά. Τὸ 93^{ον} καὶ 300^{ον} φύλλον εἶναι χάρτινα. Τὰ ἀρχικὰ τῶν κεφαλαίων διὰ χρυσῶν γραμμάτων. Ἡ μεμβράνη εἶναι λαμπρά.

Περιέχει:

- 1) Τὸ ψαλτήριον μετὰ τῶν ἐννέα φῶδῶν.
- 2) Τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.
- 3) Τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
- 4) Τὰς ἐπτὰ καθολικὰς ἐπιστολὰς καὶ
- 5) Τὰς δεκατέσσαρας ἐπιστολὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

134.

Χάρτ. 0,21×0,14. 15' αἰῶνος, φ. 206.*Ψαλτήριον.*

Ὁ Κῶδιξ ἔχει τὰ πρῶτα ἐπὶ φύλλα καὶ ἄλλα ἐν τῷ μέσῳ ἐν μέρει ἐφθαρμένα καὶ πλήρη κηλίδων ἐκ κηροῦ, ὡς ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως.

Ἀπὸ τοῦ 150^{ου} φύλλου ἄρχονται αἱ ᾠδαί· ἀπὸ τοῦ 165^{ου} οἱ ψαλμοὶ τῶν Αἰῶνων, ἀπὸ τοῦ 168^β αἱ ᾠραι, ἀπὸ δὲ τοῦ 189^{ου} τὸ Μ. Ἀπόδειπνον καὶ τὸ μικρὸν μέχρι τέλους.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον 206 ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις. «Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῶ δόξα καὶ πάλιν τῷ θεῶ δόξα· πάλιν θεὸν καλοῦμεν. Χριστὸς αὐτὸς ἐστὶ ἀρχὴ καὶ τέλος· ἐγράφη τὸ παρὸν ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀσήμου Ἡσαΐα ἱερομονάχου πάντες δὲ οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν βίβλον ταύτην εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἵνα λάβω ἄνεσιν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὃ σῶσον Κύριε πάντας τοὺς ταύτην ἀναγινώσκοντας· λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου· καὶ ὁ θεὸς διὰ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ βασιλείας τυχεῖν γένοιτο γένοιτο· ἀμήν ἀμήν· τέλος εἴληφεν ἐν μηνὶ σεπτεμβρίῳ λ' τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς Μ. Ἀρμενίας ἡμέρα Παρασκευὴ Ἰνδ. (β) ἐν ἔτει ζιζ'».

Βιβλίον πρὸς ἡμᾶς τὸ γλυκὺ πέρας φράσαν ψυχῆς ἕαρ τίθησιν εἰς θυμηδίαν.

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῶ χάρις, ἀμήν·

*ὁ γλυκύπικρον ἐκροφῶν μέλι βίον
τὸ τοῦ θανάτου πικρὸν οὐκ ἐνθυμεῖται
ἀλλ' ὀψὲ νήψας ἐννοήσας τὴν πλάνην
ἄνθρωπε φύγε ψυχώλεθρον βίον
καὶ γὰρ ἕπασαν θάλασσαν ἂν δριάμης
καὶ πάντα τῆς γῆς ἂν κερδίσης τὰ πλοῦτη
τάφος καλύψει κἂν θέλης καὶ μὴ θέλης.*

Ἔπονται ἕτεροι ἕξ στίχοι δυσανάγνωστοι.

135.

Χάρτ. 0,19,5×0,14,5. 15' αἰῶνος, φ. 257.*Ψαλτήριον.*

Κῶδιξ ἐν πολλοῖς σητόβρωτος καὶ τὰ μάλα ἐρρυπωμένος. Οἱ τίτλοι καὶ τὰ ἀρκτικά στοιχεῖα καὶ αἱ στιγμαὶ δι' ἐρυθροῦ χρώματος.

Περιέχει τοὺς ψαλμοὺς ρνα' τοῦ Δαβὶδ καὶ τὰς δέκα ᾠδάς.

Εἰς τὸ 256^β φύλλον «τέλος καὶ τῷ θεῷ χάρις» καὶ «ἐτελειώθη τὸ παρὸν ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἱεροθέου ἱερομονάχου τοῦ καὶ Κουκουζέλου τοῦ Κυπρίου ἐν τῇ θεοσώτῳ πόλει μοσχοβία ἐν ἡμέραις τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδώρου Ἰωάννου ἔτος ζρε. μηνὶ ἀπριλίῳ στ'».

Σημείωσις εἰς τὸ τέλος, ἐν ἀγράφοις φύλλοις, δηλοῖ ὅτι κατὰ τὸ 1694 Μαρτίου 17 ἦν κτήμα τῆς Παναγίας· καὶ ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ δεύτερον ἄγραφον φύλλον «τὸ παρὸν ψαλτήριον, ὑπάρχει τῆς θείας καὶ οἱ ερᾶς βασιλικῆς, τὶς ὑπεραγίας, Θεοτόκου, ἐν τὴν νισω Χάλκην καὶ μηδῆς, τὸ ἀποξενίσι' ἔξαιτις, = (ἐξ αὐτῆς) ἠναμή, καὶ τιν θεοτόκον, ἐγίρι, οἷς ἀγανάκτισιν, διὰ κάθε λογίς κόλασες καταπανου του ψιχοῖς τε, καὶ σώματος.

† λεονταρῆς, τοῦ μισιρλή διμιτρακι υῤῥως».

136.

Χάρτ. 0,22×16. ΙΖ' αἰῶνος, φ. 230.

Ὁκτώηχος.

Γραφή καλὴ καὶ χεῖρ ἐπιτηδεῖα· δέσιμον στερεόν· ἐν ἀρχῇ ἔχει κόσμημα ἐρυθρόν, ἐπὶ τοῦ δέσματος ἐκτετύπεται ἀφ' ἐνὸς μὲν ἢ σταύρωσις καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ εἰς Ἄδου κάθοδος.

Ὁκτώηχος κατ' ἤχον ψαλλομένη ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν ἡμερῶν· πονηνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, σὺν τοῖς ἀναστασίμοις ἐξαποστειλαρίοις, καὶ τοῖς ἔνδεκα ἑωθινοῖς ἰδιομέλοις, ὧν τὰ μὲν ἑωθινὰ εἰσι λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

ἐν φύλλῳ 194^β :

«εἴληφε τέρμα ἐν μονῇ τῆς πανάγνου.

Χάλκη τε νήσῳ πλησίον βυζαντίου.

ζρονδ' αχμδ' ἰνδ. ΙΕ' σεπτεμβρίου

μέμνησθε τοῦ γράψαντος οἰκτροῦ μηδείας

Θεοδοσίου λέγοντες ἀξιῶ, ἄνες

λύσιν δὸς αὐτῶ, σῶτεσ, ἀμπλακημάτων».

Εἶτα ἐν φύλλῳ ἄγραφον, μεθ' ὃ προστίθεται διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμένη ἀκολουθία νεκρώσιμος, περιέχουσα τροπάρια μετὰ Θεοτοκίου, τὰ εὐλογητάρια, κανόνα Θεοφάνους ἔχοντα ἀκροστιχίδα «ἔκτον προσαιδῶ τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος»· ἕτερον κανόνα εἰς κοιμηθέντας, ἔχοντα ἀκροστιχίδα «θνήσκουσι πιστοῖς ὄγδοον πλέκων μέλος». Τρίτον κανόνα νεκρώσιμον ἔχοντα ἀκροστιχίδα «πιστῶς θαναοῦσι, πρῶτον ὕμνον προσφέρω»· τέταρτον κανόνα νεκρώσιμον ἔχοντα ἀκροστιχίδα «τοῖς τεθνεῶσι δεύτερον πλέκω μέλος»·

πέμπτον νεκρώσιμον ἔχοντα ἀκροστιχίδα «τοῦτο τρίτον ψέλισμα θνήσκουσι νέμω»· ἔκτον νεκρώσιμον ὁμοίως ἔχοντα ἀκροστιχίδα «κανὼν τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος»· ἕβδομον κανόνα εἰς κοιμηθέντας, ἔχοντα ἀκροστιχίδα «Θεοφάνους ὁ πέμπτος εἰς νεκροὺς κανὼν»· καὶ τέλος κανόνα νεκρώσιμον ἔχοντα ἀκροστιχίδα «Κανὼν τὸν αὐτόν, ἕβδομος σκοπὸν φέρων».

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ δι' ἄλλης χειρὸς ἐσημειώθη «Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς Θεοτόκου ὁποῦ εὐρίσκεται εἰς νῆσον Χάλκην ἀντίκρου βιζαντίου καὶ μηδ' εἰς τολμήσει καὶ τὸ ἀποξενώσει».

137.

Χάρτ. 0,21,×40,15. ΙΖ' αἰῶνος, φ. 245.

᾽Ομιλία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Περιέχει ἐξήγησιν εἰς τοὺς Ἀποστόλους ἐκάστης Κυριακῆς· ἄρχεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου ἄρχεται τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁμιλίαι παραινειτικαὶ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς εἰς τὴν ἐξαήμερον. Κατὰ τὴν μεγάλην τεσσαρακοστὴν ἔχει ὁμιλίας καὶ εἰς τὰ Σάββατα.

Ἐν φύλλῳ 167^β, μετὰ τὴν ἐξήγησιν εἰς τὸ σάββατον τῆς Σταυροπροσκυνήσεως «τέλος ἐν ἔτει ᾽ζρηθ' (=1621)».

Ἐν φύλλῳ 209 ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις· «τὸ παρὸν ἐγράφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἐν τῷ νησίῳ ἀντίκρου Σωζοπόλεως, καὶ ἐτελειώθη τὸ ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ᾽ζρολα' (=1623) μηνὶ μαΐῳ δ'»

Ἣ ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν σὺν ἄλλοις βιβλίοις διὰ χειρὸς τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου τῆς ἄνωθεν ῥηθείσεως θείας μονῆς κυρίου Ματθαίου τοῦ Δροσᾶ τοῦ ἐκ Κρήτης ὀρμομένου· ἡ δὲ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικαίας Πορφύριος ἔγραψε ταῦτα εἰς ἀνάμνησιν· καὶ ἐσταχώθη παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς Αὐγούστ. ΙΕ'»

Ἀπὸ τοῦ 210^{ον} φύλλου ὁμιλίαι εἰς τὴν Μ. Ἑβδομάδα.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά δύο φύλλα ἀνήκοντα εἰς ἕτερον χειρόγραφον, πιθανῶς νομοκάνονα.

138.

Χάρτ. 0,21×0,15. Ις αἰῶνος φ. 180.

Ἰωάσαφ τοῦ Καντακουζηνοῦ Ἀπολογία κατὰ Μωάμεθ.

Εἰς τὸ δεύτερον ἄγραφον φύλλον καὶ ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως ἔχει ὑπογραφὴν μὲ μονοκονδυλιάν· εἰς τὴν ὀπισθίαν σελίδα τοῦ αὐτοῦ φύλλου ἔχει ἐπίσης διὰ μονοκονδυλιᾶς «Ἡσαΐας ἱεροδιάκονος».

Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου ὑπάρχει τὸ ἐπόμενον σημεῖωμα· «Τὸ παρὸν πόνημα ἐξετέθη παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, τοῦ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Ἰωάσαφ μοναχοῦ. Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαθῆ Χριστοφόρου ἱερομονάχου τάχα καὶ προηγουμένου τῆς μονῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν τῇ νησίῳ τῆς Μαύρης Θαλάσσης· τὸ κείμενον ἀντίκρις Σωζουπόλεως· ἀρχιερατεύοντος ἐν ταύτῃ τοῦ πανιερωτάτου κυροῦ Εὐδημίου. καὶ ἡγουμενέβοντος ἐν τῇ καθ' ἡμῶν μονῇ κυροῦ Γερμανοῦ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐν μηνὶ φεβρουαρη. εἰς τὲς κ' ἔτος ζηγ' ἰνδ. ιγ' (= 1585).

Εἰς δὲ τὸ τελευταῖον ἄγραφον φύλλον «ἐκ τῆς ρηθείσης ἀντίκρι μονῆς, ἐστὶν τὸ παρὸν τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ τοῦ ἀντίκρι Σωζουπόλεως· ὅστις δὲ βουληθῆ ἀποξενῶση αὐτὸ ἀπ' αὐτὴν ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Θεοφώρων πατέρων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῆς Νικαίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ» καὶ δι' ἄλλης χειρός.

«1670 ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου πρότι ηπογραψα ἐγὼ Παπα Βενιαμὶν ἀπὸ τὸν ἅγιον ἠοανη».

139.

Χάρτ. 0,21×9,15. ΙΕ' αἰῶνος φ. 175 (182)¹

Βιβλίον πεπαιαιωμένον, σεσαθρωμένον, σητόβρωτον καὶ ἐρρουπωμένον ἐπὶ τοῦ δέματος τοῦ δεσίματος ὑπάρχουσι ἐκτυπώματα δικεφάλων ἀετῶν.

Ἐγκώμια εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν ὑπὸ Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου.

Περιέχει:

1) Δύο ἐγκώμια εἰς Θεοδοσίαν τὴν μάρτυρα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ ἀρχῆς, τοῦ σφισμένου ἀρχομένου ἀπὸ τῶν λέξεων: «πρόβολός τις ἄτρεπτος ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθη καὶ ἀκαταγώνιστος πρόμαχος» (καὶ «συντέτακται ὑπὸ ἀνδρὸς ἔχοντος γαμβρὸν εὐγενῆ, ἀδελφιδοῦν μὲν τοῦ τότε βασιλεύοντος, παῖδα δὲ τοῦ τὴν κολχίδα ἀρχὴν ἔκτε πατέρων πάππων καὶ ἐπιπάππων κληροσαμένου»). ὁ δὲ ἕτερος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 33^{ου} φύλλου καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «εἰ καὶ πολλῶν ἀφορμῆν πρὸς κακία ἐδείχθη Κοπρώνυμος καὶ τῶν ἀτελευτήτων κολάσεων πρόξενος ὥσπερ» καὶ τὸ τέλος: «πᾶσιν ἀπλῶς ἐπικαλουμένη θεοδοσία κηδεμῶν γίνεται καὶ προστάτις, καὶ περιβόητον ἄκουσμα ὡς καὶ ἡμῖν... ἀμήν»

2) ἀπὸ τοῦ φύλλου 49^{ου} ὠρολογίου ἀκολουθία, ἧτοι τὰ μεσονυκτικά, ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, τῶν ὠρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ἀποδείπνου, ὧν

¹ Προσετέθησαν 7 φύλλα ἄγραφα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐκπεσόντων=(182).

τὸ μὲν μεσονύκτιον εἶναι ἄνευ ἀρχῆς, τοῦ σφριζομένου ἀρχομένου ἀπὸ τῆς λέξεως «σιὼν καὶ οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ» ἐν τέλει δὲ τοῦ δευτέρου ἐγκωμίου σημειοῦται «ἐτελιώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ συμεῶνος τοῦ ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ ἀναγνώστου»

Καὶ ἐν τέλει τοῦ ἀποδείπνου «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ μεθοδίου πόνος ἐτελειώθη ςϩϰε. ἰνδ. ε.».

140.

Χάρτ. 0,22×0,15. **IϚ'** αἰῶνος, ἢ καὶ ἀρχαιότερος φ. 245.

Ἐξήγησις τῶν Ἀναστασίμων κανόνων τῶν ὀκτῶ ἡχων.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ χειρογράφου ἑλλιπής· ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν τέλει ἐκπεσόντων ἱκανῶν φύλλων συνεπληρώθησαν ταῦτα δι' ἄλλης χειρὸς.

Εἰς τὸν ἐσωτερικὸν πίνακα τοῦ σταχώματος ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις «† ὅποιος εὐγάλη τὸ παρὸν βιβλίον ἔξω ἀπὸ τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας τῆς ἐν Χάλκῃ τῇ νήσῳ, ἢ ὅποιος κόψη φύλλον ἀπὸ τοῦτο· ἢ ὅποιος τὸ τύχη πουθενὰ καὶ δὲν τὸ στεῖλη πάραυτα εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήριον νὰ εἶνε ἀφωρισμένος καὶ ἀσυγχώρητος». † Μέννησθε πάντες ἱεροθέου τοῦ Σίδης.

Εἰς δὲ τὸ 244^β φύλλον «ἐτελειώθη τὸ βιβλίον τοῦτο κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἡμέρα ἐβδόμη τῇ Δ' τοῦ μηνὸς ἐν ἔτε στϩβ. ἰνδ. 12 ἐν τῷ Πατριαρχῳ».

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι γεγραμμένα ἐπὶ τῶν συμπληρωτικῶν φύλλων· πιθανῶς τὸ ἀρχικὸν κείμενον νὰ εἶναι ἀρχαιότερον.

141.

Χάρτ. 0,22×0,15. **IE'** αἰῶνος, φ. 199.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

Τὸ στάχωμα κατεστραμμένον, ἐν ἀρχῇ εἶχον ἐκπέσει ὀκτῶ φύλλα, ἅτινα εὐρόντες παρερριμμένα ἀποκατεστήσαμεν μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Ξ. Σιδερίδου.

Ἐν ἀρχῇ ἔχει δύο ἐξώφυλλα ἐπὶ τοῦ πρώτου τῶν ὁποίων γέγραπται «ὁ παρὸν περικαλῆς τῷ ὄντι θεῖος θεολόγος, ἐστὶ κτῆμα ἰδιώτατον τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ σεβασμίας καὶ ἱεραῖς μονῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ εἴ τις ἄνποτε ἐνεργία σοντανικῆ ἀρπακτικῇ χειρὶ καὶ πλεονεκτικῇ χρησάμενος γνώμην βουληθείη ἄραι καὶ ἀποξενῶσαι τὴν βίβλον αὐτὴν ἐκ τῆς τοιαύτης θείας μονῆς, δυναστικῶς τε ἢ λαθραίως ἢ ἄλλως ὅπωςδῆποτε πανούργως τε καὶ δολίως τὰς ἀρὰς ἐχέτω πάντων τῶν ἁγίων καὶ ἀντίδικον ἐπεσπάσσατο τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ μαχώμενον εὐροι κατ' αὐτοῦ ἐν ἡμέρα κρίσεως τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν καὶ μετὰ τοῦ προδότου κατακριθήσεται Ἰουδα».

† Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Ἡρακλείας Κύριλλος».

Περιεχόμενα ;

1) Ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου λόγου ἐλλείπει τὸ σφζόμενον τμήμα ἀρχεται «ὡς ἥλιον δικαιοσύνης».

2) Λόγος εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα.

3) » εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν.

4) » εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

5) » εἰς τοὺς Μακαβαίους.

6) » εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκων μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν.

7) Λόγος εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν καὶ περὶ ἀπογραφῆς.

8) Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ σωτήριον Γέννησιν.

9) » ἐπιτάφιος εἰς τὸν Μ. Βασίλειον.

10) » εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

11) » εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα.

12) » εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Μ. Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ μίαν τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡμέραν.

13) Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον Ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας.

14) » Συντακτῆριος εἰς τὴν τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἐπισκόπων παρουσίαν.

15) Λόγος Περι φιλοπρωχίας.

16) » Εἰς τὸν πατέρα τῶν πάντων καὶ διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶζης.

17) » Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς του.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον «ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδωρήτου μητροπολίτου Προύσης μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτ. η' ἔτος ςρκδ (= 6924 = 1416).

Ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ δευτέρου ἀγραφον φύλλον νεωτέρῳ χειρὶ «† λόγους περὶ πτεροῦς μὴ πτερόν ἐξωπέτου» πτηνὸν γὰρ οὐδὲ πτερῶν ἵπταται δίχα» καὶ ἔτερον νεωτέρῳ χειρὶ.

† «ὁ παρὸν θεολόγος ὑπάρχει τοῦ μοναστηρίου τῆς Παναγίας μου τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ πίκλην Χάλκης ἐξωνίσθη εἰς ἄσπρα ὄρη καὶ ἀφιερῶθη τῇ εἰρημένῃ μονῇ ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα γράμματα γεγραφότος ἐπὶ ἔτος ζστ. ἰνδ. στ' ἡμέραν στ. μηνὶ Ἰανουαρίου = 1518».

142.

Χάρι. 0,22×16. Γς' αἰῶνος, φ. 37.

Ἡ Θεία Λειτουργία.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν προηγουμένων, προστιθεμένων ἐν τέλει τῶν ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ψαλλο-

μένων ἐκφωνήσεων καὶ ἀκριβῆς διάταξις τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ τοῦ μετὰ φρίκης καὶ κατανύξεως καθυπουργεῖν τοῖς θείοις μυστηρίοις.

Πρὸ τῆς διατάξεως ὑπάρχει ἡ σημείωσις τοῦ γραφέως, ὅστις ἦν παπᾶ Ἄθανάσιος ἱερομόναχος· θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἄθανασίου ἱερομονάχου· ἐν ἔτει ζιθ μηνὶ Ἰανουάριος ΙΕ΄.

Αἱ παροῦσαι λειτουργίαι ἐγράψισαν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἄθανασίου ἱερομονάχου· εἰς τὸ μονεῖδριον τῆς ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου κατὰ σάρκα μητρὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦτις οὖν βουλίθη καὶ ἀποστερεῖσι το ἀπὸ τὰ προηρημένῶν νόον νὰ ἔχει τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν νικαία, τοῦ Τιμίου προδρόμου καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτολοῦ. Πάντες δὲ οἱ λειτουργοῦντες καὶ ἄδοντες εὐχεσθε καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτολοῦ διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων· ἐπειδὴ τέλιον ὑπάρχω ἄπειρος τοῦ γράφειν· ὁμοῦ δὲ καὶ ὅπως λάβω ἄφεισιν τῶν ἀμετρήτων μου πταισμάτων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρήσεως ὧ σῶσον Κύριε πάντας ἡμᾶς καὶ λύτρωσον ἐκ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου· καὶ ἡ αὐτοαγαθότης σου ἀξιώσει πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς βασιλείας ἐπιτυχεῖν ὃ καὶ γένοιτο· γένοιτο· γένοιτο. ἀμήν ἀμήν. ἀμήν».

143.

Χάρτ. 0,21×0,15. ΙϚ΄ αἰῶνος, φ. 43.

Ἡ Θεία Λειτουργία.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ τῶν προηγιασμένων. Προστίθεται ὑπὸ τοῦ γραφέως ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς μνήμην τῆς Θεοτόκου καὶ ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς κοιμηθέντας.

Ἐν φύλλῳ 38^β ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις † «ἡ τρις θεία λειτουργία ὑπάρχει τῆς ἁγίας Τριάδος».

Ἐν φύλλῳ 39 προστίθεται ἔτι ὑπ' ἄλλης χειρὸς εἰς μὲν τὸ τέλος ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ. Ἐν ἀρχῇ δὲ προετοιμασία εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐν φύλλῳ 42^β εὐχὴ τῶν κολύβων καὶ εἰς τοὺς προσφέροντας ὁπώρας.

Εἰς τὸ 43 φυλ. εὐχὴ τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου εἰς τὸ Πάσχα «εἴ τις εὐσεβής».

Εἰς τὸ 43^β εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ τελευταῖον ἄγραφον φύλλον ἐν μονοκονδυλίᾳ «Γρηγόριος ἱερομόναχος».

Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων «τέλος ἔλαβαν καὶ αἱ τρεῖς λειτουργίαι γραφεῖσαι παρὰ Ἰώβ ἱερομοναχοῦ τοῦ κατὰ κόσμον ἀπὸ Ἄρτης καὶ κατὰ μοναχὸν ἀναστασιῶτης.

Ἐν ἔτει ψπ = 7080 = 1572 σεμπτεμβρίου ιγ».

144.

Χάρτ. 0,25 × 0,14,5. *IZ' αἰῶνος*, φ. 88.

Θεία Λειτουργία.

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν προηγιασμένων.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστης λειτουργίας κόσμημα ἔν πτηνὸν ποικιλόχρουν· ἡ γραφὴ βοστρυχοειδής.

Ἐπὶ τοῦ ἀγράφου φύλλου καὶ σταχώματος ἔχει τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν:

«Κτῆμα τίμιον ἀμβροσίου τοῦ θύτου· ἀφιερωθὲν ταύτῃ τῇ σεβασμῖα καὶ βασιλικῇ ἱερᾷ τε καὶ θείᾳ Πατριαρχικῇ, τῇ μονῇ τοῦ προδρομοῦ, ἐν τῷ νησίῳ ἀντίκρου σωζουπόλου μηδεὶς τολμήσει, ταύτην λαβεῖν οὐδόλως ταύτης ξενῶσαι, ἀφωρισμοῦ ἔν βάρει.

Καὶ τῆς ἀρᾶς δέ, τοῦ τιμίου προδρομοῦ τῶν πατέρων τε, τῶν ἁγίων συνόδων».

Καὶ ἐν τέλει δι' ἄλλης χειρὸς «† κόπος πόνος τε παπᾶ Θεοδοσίου κτῆμα ἴδιον παπᾶ κῦρ Ἀμβροσίου ζρκβ» 7122 = 1614.

Προστίθεται δὲ δι' ἄλλης χειρὸς «εὐχὴ τῶν κολύβων εἰς μνήμην ἁγίου».

145.

Χάρτ. 0,20 × 0,15. *IE' αἰῶνος*, φ. 125.

Αἱ Θεῖαι Λειτουργίαι.

Ἡ γραφὴ ὠραία.

Ἐν τῷ τέλει ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ γραφέως «εἴ τι ἐξήμαρτον συγγνωμὴ νήσατε ὅτι ἐν πενία καὶ συγχύσει καὶ ἐξορίας.

μαθουσάλας ὁ καὶ μαχείρ¹.

146.

Χάρτ. 0,21 × 16. *IA-IE' αἰῶνος*, φ. 50.

Ἡ Θεῖα Λειτουργία I. Χρυσοστόμου.

Γραφὴ ὠραία· οἱ τίτλοι καὶ τὰ κεφαλαῖα στοιχεῖα δι' ἐρυθροῦ χρώματος πεποικιλμένα.

Χειρόγραφον ἀτελὲς λήγων εἰς τὰς λέξεις «εὐχαριστοῦμεν σοι δέσποτα».

Προστίθεται ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δι' ἄλλης χειρὸς γεγραμμένη.

¹ Μαχείρ λέξις ἀραβικὴ σημαίνει τὸν ἱκανόν. θά ἦτο, φαίνεται, Σύρος.

147.

Χάρτ. 0,20×0,15. *IZ' αἰῶνος*, φ. 153.*Ὁκτώηχος.*

Περιέχει τὰ ἀναστάσιμα τῶν ὀκτῶ ἡγῶν μετὰ τῶν ἐξαποστειλαρίων καὶ τῶν ἑωθινῶν δοξαστικῶν ἐν τέλει ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις.

«Ἡ παροῦσα ὀκτώηχος ἐγράφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ νησίῳ ἀντίκρου σωζοπόλεως προστάξει καὶ ἀναλώμασι, τοῦ πανιερωτάτου σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἡμῶν αὐθεντὸς καὶ δεσπότης μητροπολίτου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως νικαίας ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης βιθυνίας κυρίου κυρίου Πορφυρίου καὶ ἐτελειώθη τῷ ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου Ἰσρη' ἐν μηνὶ Ἰουλ. κς'» καὶ ἀμέσως

«ἔσταχόθη παρὰ μητροφάνους ἱερομονάχου καὶ προηγούμενου τοῦ Χαμοδράχη»

Προσιθίνονται δύο φύλλα περιέχοντα δύο φύλλα ἐκ κανόνος εἰς τὰ γενέθλια τοῦ προδρόμου τὸ τέλος τοῦ τελευταίου τροπαρίου τῆς γ' ᾠδῆς, μεθ' ὃ κάθισμα, τὰ τῆς δ' καὶ ε' καὶ τῆς ς' ᾠδῆς τροπάρια. καὶ ἐκ τῶν τῆς ζ' τὰ τρία πρῶτα καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ τετάρτου γεγραμμένου διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς δι' ἧς καὶ τὸ χειρόγραφον.

148.

Χάρτ. 0,23,5×0,17 φ. 112.*Μηναῖον Ἰουνίου.*

Ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ μέχρι τῆς 15 τοῦ μηνὸς καὶ κατὰ τὸ τέλος ἑλλιπές.

Δὲν περιλαμβάνεται εἰς τοὺς γνωστοὺς καταλόγους. Τετράδια ιε'-κη' ἐν ὄλφ ιδ'.

149.

Χάρτ. 0,25,5×0,16 φ. 196.*Λόγοι καὶ Ἐπιστολαὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.*

Περιέχει καὶ ἐπιστολὰς τοῦ Συνεσίου καὶ ἄλλων ἔργα τὸ καίμενον ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος μέρους καὶ ἡ ἐξηγήσις ἐπὶ τοῦ ἐτέρου διὰ λεπτοτέρων γραμμάτων.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει πολλὰ ἄγραφα φύλλα.

1) Λόγος περὶ τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς.

2) Περὶ φιλοπρωχίας.

3) Φύλλον 72 ἐπιστολαὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μετ' ἐξηγήσεων.

4) Ἀπὸ τοῦ 92^{ου} φύλλου Λουκιανοῦ Νεκρικοὶ Διάλογοι.

5) Ἀπὸ τοῦ 129^{ου} φύλλου Ἡθοποῖα ἐκ τῆς ἀγίας Γραφῆς.

6) Ἀπὸ τοῦ 140^{ου} φύλλου Ἀποφθέγματα φιλοσόφων ἐκ Διογένους τοῦ

Λαερτίου συλλεχθέντα μετὰ ἐξηγήσεων ἐν μέρει.

7) Ἀπὸ τοῦ 162^{ου}. Ἐπιστολαὶ Συνεσίου μέχρι τέλους μετὰ ἐρμηνείας εἰς αὐτάς.

Ἐπὶ τοῦ ἀγράφου φύλλου τοῦ σταχώματος «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Εὐσταθίου τοῦ ἐξ Ἀκαρνανίας».

Ἐν τῷ μεταξύ παρεμβάλλονται ἄγραφα φύλλα.

150.

Χάρτ. 0,21×16 φ. 229 ἐποχῆς νεωτέρας.

Χειρόγραφον Σύμμικτον.

Περιέχονται:

1) ὁ Κανὼν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως «Χριστὸς Γεννᾶται» μετὰ ἐξηγήσεως ἄνωθεν· ἑλλιπὲς εἶτα 3 φύλλα ἄγραφα καὶ πάλιν.

2) ὁ αὐτὸς κανὼν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως μετὰ ἐξηγήσεως εἶτα 4 φύλλα ἄγραφα.

3) Δημοσθένους ὀλυμπιακοὶ λόγοι α' β' γ' μετὰ ἐξηγήσεως ἄνωθεν.

4) Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου 3 λόγοι.

5) Θεοδωρήτου περὶ προνοίας λόγος μετὰ ἐξηγήσεως.

6) Ὀμήρου Ἰλιάς ῥαψωδία α, β' μετὰ ἐξηγήσεως.

7) Θεοκρίτου Θύρσος, εἰδύλλια πρῶτον δεύτερον φαρμακεύτρια, φύλλα 3 ἄγραφα καὶ πάλιν Θεοκρίτου Ἀμαρυλλίς.

8) Νεκρικοὶ Διάλογοι Λουκιανοῦ, εἶτα τρία ἄγραφα φύλλα.

9) Περὶ Συντάξεως.

10) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ποίημα περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.

11) Ἐπιγράμματα τοῦ αὐτοῦ καὶ γνωμικὰ δίστιχα, εἶτα δύο φύλλα ἄγραφα.

12) Γνώμαι μονόστιχοι ἐκ διαφόρων ποιητῶν κατὰ στοιχεῖον καὶ

13) Διάφορα σύντομα μαθήματα πρὸς τοὺς χριστιανούς ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων.

(Ἔπεται συνέχεια)

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ὁ ἀπὸ Μεγάλων Πρωτοσυγγέλλων καὶ ἀπὸ Παραμυθίας